

**Helene Uri
hevner seg
med roman**

Portrettet, side 20 og 21

Kampen for kunnskap

Vår utsendte reporter ble drept i møtet med en forsker som kvester monstre i arbeidstida.

Magasin, side 22–24

UNIVERSITAS

Norges største studentavis | årgang 65, utgave 15 | www.universitas.no | onsdag 11. mai 2011

MENN ER TAPERNE I HØYERE UTDANNING:

Utdanningssinkene

- Underrepresentert
- Stryker mest
- Dårligst progresjon

Nyhet, side 4 og 5

Russebråk på Kringsjø

Nyhet, side 8

Tilsto underslag

På én måned brukte den tillitsvalgte studenten ved Campus Kristiania 52 000 kroner av studentenes penger på seg selv.

Nyhet, side 6

redaktør: **Simen Tallaksen**
simen.tallaksen@universitas.no 480 36 044

redaksjonsleder: **Nordis Tennes**
nordis.tennes@universitas.no 922 21 231

fotosjef: **Ketil Blom**

desksjef: **Håken Lid**

nettredaktør: **Mikael Lunde**

MENINGER

Pappa betaler

Ien brakkeby i Moss bor en gjeng unge norske studenter som ønsker å studere i USA. Før de får reise over Atlanteren må de imidlertid bruke ett år på å ta «freshman year» – det første av de fire årene i den amerikanske BA-graden – i Norge. Merkelig? Ikke ifølge Kunnskapsdepartementet (KD).

Dersom du er blant dem som ønsker å ta en hel grad i statene, kan du møte på store problemer. Det amerikanske studiesystemet passer nemlig ikke inn i det europeiske, og KD mener det første året av graden i USA tilsvarer det siste året på videregående i Norge. KD vil at norske studenter skal starte på det andre året av den amerikanske BA-graden, og nekter derfor å gi lån og stipend til det første studieåret i USA. Men det er ikke gitt at du som norsk student kan hoppe rett fra videregående til «sophomore year» ved et amerikansk universitet.

Resultatet av denne politikken er slående: En feit lommebok er nærmest en forutsetning for å starte studieløpet over dammen. Den amerikanske ambasadøren har derfor et godt poeng når han sier at dagens ordning rokker ved det norske likhetsprinsippet. KD skaper et økonomisk klasseskille for hvem som får muligheten til å ta en hel grad i USA.

Lånekassen gjør visse unntak dersom man studerer ved et amerikansk eliteuniversitet, pent plassert inn på en smørbrøddliste over støtteverdige studiesteder. Her kan studentene få et tilleggss stipend for å dekke skolepengene, men ikke et vanlig studielån. Likevel har Lånekassen gitt uttrykk for at de ønsker å utvide til å støtte alle som tar førsteåret i USA. KD ser derfor ut til å være ganske alene om å forsvare dagens system.

Departementet velger å si «tja» til enkelte utdanningsinstitusjoner de liker, men nei til alle andre. I mellomtiden må de unge og lovende satse på pappas lommebok eller et årsopphold i Østfold for å oppfylle den amerikanske studiedrømmen.

Dantes Inferno

Falleferdige sovjetblokker med spinnville strømregninger og kakerlakker på kjøkkenet. Trange hybler, stappet fulle av forsmådde internasjonale studenter. Nå også med russ som tisser og bråker langs husveggene. Skiltet ved t-banen kunne ikke vært mer misvisende:

Velkommen til Kringsjø studenthjem.

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærestedene tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk, og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: **Katrine Myra**
katrine.myra@universitas.no 22 85 33 36

Annonseansvarlig: **Geir Dorp**
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadresse: **Molke Moes vei 33**

Postadresse: **Boks 89 Blindern, 0314 OSLO**

Epost: **universitas@universitas.no**

Web: **www.universitas.no**

Universitetselitisme uten studenter er som Frøken Norge ut

Fagerbergs utval

KOMMENTAR

Magnus Lysberg, journalist i Universitas

Fagerberg-utvalget har på oppdrag fra Kunnskapsdepartementet (KD) undersøkt hvordan forskningen ved universiteter og høyskoler kan bli bedre og mer effektiv. Det største hinderet har utvalget funnet i late forskere. Alle faglige ansatte ved universitetene har omtrent like mye forskningstid, men det er stor forskjell i produktiviteten. En del forskere kan gå i årevis uten å produsere så mye som en bokanmeldelse, andre er derimot hyperproduktive. På Universitetet i Oslo står tjue prosent av forskerne for seksti prosent av forskningen. Fagerberg foreslår å ta forskningstid fra de dumme og late, og gi til de fremgangsrike forskerne, som slik slipper undervisning. Det er Norsk studentorganisasjon (NSO) forståelig nok misfornøyd med. Dyktige forskere er gjerne begavede forelesere. Uten dem sitter vi fattigere igjen.

Utvalget har tolket mandatet fra KD i smalste forstand, og isolerer forskning fra undervisning, den andre halvdel av professorers arbeid. Resultatet av den snevre tolkningen er ikke bare at studentenes interesser faller ut, men også at studentene ikke betraktes som en ressurs for forskningen. Det er mulig at Fagerberg, UiO-professoren som selv omtrent ikke underviser, aldri har hatt utbytte av å involvere masterstudenter i sin forskning, men mange professorer har motsatt erfaring. Mye god forskning er arbeidet frem av professorer og studenter i felleskap. Derfor er NSOs kritikk altfor defensiv. Studentorganisasjonen klarer ikke å vise hvordan undervisning, spesielt for

masterstudenter, ikke står i motsetning til forskningen, men kan være en produktiv del av den.

Fagerberg vil utvide det mye kritiserte tellekantsystemet, som kort fortalt består i at penger følger publiseringer. Mer penger skal fordeles på denne måten, og – i motsetning til dagens system der pengene går til institusjonene – sendes direkte til forskerne. Slik skal dyktige forskere få mer. Og penger er makt, også i akademien. Bemidlede forskere kan rekruttere flere – og flinkere – doktorgradsstipendiater og mastergradsstudenter. Suksessrike forskere vil ende opp med større ressurser, materielle så vel som menneskelige. Forskerforbundet frykter at forslagene vil skape «a- og b-lag» av forskere, og det er ingen tvil om at Jan Fagerberg og resten av utvalget står for en

«Men hvordan bedømme forskere, om ikke på meritter?»

meritokratisk universitetspolitikk. Men hvordan bedømme forskere, om ikke på meritter?

Fagerberg snubler imidlertid i tellekantene. I rapporten peker han selv på store problemer med å fordele penger basert på antall publiseringer. De mindre høyskolene skårer klart best på publiseringsstatistikken, men dårligere enn de eldre universitetene i Trondheim, Bergen og Oslo på siteringer per publisering. De mindre publiserer altså mer, men dårligere. Med Fagerberg-utvalgets system kan de større universitetene bli tvunget til å følge etter.

Forslagene går i retning av meritokratisk målstyring, to ord som både fagforeningene og SV liker dårlig. Universitetselitisme er ikke en favoritt på venstresiden, og SV-ministeren har fått en rapport som foreslår Høyre-politikk. Derfor er det liten grunn til å tro at forslagene blir gjennomført. Fagerbergs arbeid kan ha vært nytteløst.

magnus.lysberg@universitas.no

ØYEBLIKKET

av Hans Hval

Luftetur: Pedagogikkstudent og stripper Hege Grostad viser papegøyen Quentin rundt på Blindern. Du kan følge ham på Twitter på www.twitter.com/q_papegoye.

en jenter.
gste

ILLUSTRASJON: ØIVIND HOVLAND

SIGNERT

Markus Tobiassen,
redaktør i studentavisa
Under Dusken

Det er ikke paradoksalt
å belønne frivillig arbeid,
bare lite hensiktsmessig.

Lønn for
strevet

Se til Trondheim» parafraserer de som denne våren har snakket om å kompensere frivillig arbeid med studiepoeng også i Oslo. I Trondheim vil man gå lengre enn man allerede har gjort. Ordningen, som i dag først og fremst er knyttet opp mot Studentersamfundet i Trondheim og NTNUs idrettsforening, vil med stor sannsynlighet bli utvidet i nær fremtid. Om et år kan et fag som Ledelse i praksis, som i dag eksisterer i Trondheim, være en realitet også i Oslo. Av flere grunner bør ikke det være et ønskelig scenario for Oslo-studentene.

For det første er ikke ordningen spesielt god, men enda mer på grunn av argumentasjonen til studenpolitikere og frivillige ledere i Oslo som

ønsker seg kompensasjon i form av studiepoeng.

«Finnes det en fundamental forskjell mellom frivillighetskulturen i Trondheim og Oslo?»

Man argumenter for at dette er noe som skal snu sviktende oppslutning og rekruttering. Til det kan man si at om man er avhengig av utenomgoder for å i det hele tatt

rekruttere, må man innse at det på et eller annet tidspunkt har foregått et snikmord på hele frivillighetskulturen.

Og det stopper ikke der. Det Norske Studentersamfunds leder presterte å si at frivillige ikke får noe som helst igjen for sitt arbeidet. Han mente å slå et slag for de frivillige, men endte isteden opp med å gi seg selv og andre frivillige et slag i trynet. Man kan knapt gå lengre i å undervurdere frivillig arbeids egenverdi.

Det er vanskelig å tro på større kulturforskjeller i en liten demografisk gruppe fordelt på to små byer i et lite land, men når begreper nærtstående til «meningsløst» blir brukt for å beskrive frivillige verv i Oslo, må man spørre seg – finnes det en fundamental forskjell mellom frivillighetskulturen i Trondheim og Oslo?

Nylig gikk en mann som har stått ansvarlig for milliardprosjekter og milleniumsfeiringer på talerstolen til Studentersamfundet i Trondheim. Han fortalte hvor mye hans tid på «det runde røde» hadde gitt han: mer enn selve utdanningen. Hvem kan be om mer?

Frivillige i Oslo kan godt se til Trondheim, det er flust av gode ting å hente, men studiepoeng for frivillighet er ikke en av dem.

debutt@universitas.no

BAKPÅ NYHETENE

«Jeg skjønte rett før den første eksamen at jeg trente feil». Ikke alt i pensum er relevant.

Superstudenten Ida Øian trener åtte ganger i uken, står opp kl 05.00, og skrev masteroppgaven så raskt at hun fikk synsforstyrrelser og neseblødninger. Dagens Næringslivs nysatsning, «DN talent» hyller streberne. Dagens Næringsliv 06.05.

«Antagelig er de både kloke, dyktige, sterke og modige, men de fremstår som påfugler og pyntedukker. Men på bildene så det mer ut som Paradise Hotel, eller kanskje en audition til Sex & Singelliv.

Studentorganisasjonen Start var initiativtaker for historiens første gründermiddag for Oslo-kvinner, hvor det blant annet ble delt ut rosa «goodiebags» som et tiltak for å skape nye kvinnenettverk. Det fikk Inger Anne Olsen til å gå amok på kommentatorplass i Aftenposten Aften. Våre tanker går til de rasende BI-studentene, samt Hoyres kvinnepolitiske barbie dukke Julie Voldberg, som raser mot utspillet fra Olsen. Aftenposten Aften 05. 05.

TWITTER

studentnyheter på 140 tegn

9. mai

Spug Soveromsvindu mot vest og anleggsarbeid utenfor vestsida av blokka fra klokka sju om morgenen gjør deg enten svett eller til et A-menneske.

Student

7. mai

Kurt Vonnegut The big trouble with dumb bastards is that they are too dumb to believe there is such a thing as being smart.

Forfatter

8. mai

DNS1813 Sjekk ut @googlemaps sitt nye satelittbilde av Neuf, det er et vakkert skue! <http://t.co/2WIN7Kh>

Studentersamfundet

6. mai

mariberdjup eksamenlesing shmeksamenlesing, #hlm2011 var mye mer spennende, og bakbenking for helgen er nå i gang:)

Det konservative studentforbund

7. mai

audunlysbakken @SVKristin til angrep på høyreskolen. Nei til enda mer testing, ja til valgfag og en mer praktisk skole. Slik øker vi både læring og trivsel.

Nestleder i SV

6. mai

torkil Valg til verv i @SP_UiO, #NSO (@studentsnakk) og @VT_Oslo i samme måned, tydelig at det er i mai mye bestemmes!

Studentparlamentet UiO

7. mai

studvestno Eksamenstida nærmar seg, men det er for få grupperom på lærestadane. Lærarstudentane på HiB har ingen. <http://bit.ly/jv2Fp1>

Studvest

6. mai

nyborgida Den beste måten å ha system på er å samle alt rotet opp til slutten av semesteret og Så systematisere!:D

Student

nyhetsredaktør: Mathias Vedeler
mathias.vedeler@universitas.no 415 29 011

NYHET

Frykter ny flauseeksamen

EKSAMENSFEIL: En psykologieksamen ved NTNU som ble avlagt i fjor viste seg å inneholde en rekke feil. Alle studentene fikk derfor muligheten til å ta en ny eksamen 13. april i år. Nå hevder flere studenter at også den nye eksamenen er full av feil, melder Bergens Tidende.

På eksamenen i april var det kun én av 130 studenter som fikk karakteren A, noe som utgjør 0,8 prosent. Dette var samme prosentandel som i desember, der i alt 500 studenter avla eksamen.

– Jeg har kastet bort 87.000 kroner og ti-elleve timer til lesing hver dag i ett år på å ta eksamener det er umulig å få A på, sier psykologistudenten Kristina Osland Lavik.

Anmeldes for vitnemålsjuks

FORFALSKNING: Den tidligere helsesjefen i Suldal kommune, Anita Lind, politianmeldes for å ha forfalsket vitnemålene sine, melder Sundalsposten. Lind gikk fra stillingen sin i april i år. I løpet av oppsigelsestiden er det blitt kjent at samtlige av vitnemålene til Lind er falske.

Tre av studiene som Lind har på CV-en er ikke blitt fullført, ifølge dokumenter fra kommunen som Aftenbladet har fått tilgang til. Ved to institusjoner er Lind helt ukjent. Flere av karakterene er forfalsket.

Den eneste fullførte utdannelsen Lind skal ha er sykepleierutdanning fra sykepleierhøgskolen i Haugesund. Også her er imidlertid karakterer endret.

Skal granske skolekontrakter

STUDIEAVGIFT: Aftenposten skrev tidligere år at mange studenter må betale for studier som de ikke benytter seg av. Nå ønsker Forbrukerombudet å se om kontraktene som de private høyskolene og fagutdannelsene bruker er rimelige, melder samme avis.

– Unge voksne har gjerne liten eller ingen erfaring med å inngå kontrakter, og derfor ser vi det som svært viktig å bistå studentene i kampen mot urimelige vilkår, sier forbrukerombud Gry Nergård.

Forbrukerombudet har i flere år jobbet for at skolenes frister for å melde seg av studiet skal legges til etter offentliggjøringen av Samordna opptak sitt inntak.

UNIVERSITAS FOR 25 ÅR SIDEN

Hentet fra Nr. 3 1986

UNIVERSITAS FOR 50 ÅR SIDEN

« Der foreligger kun to muligheter til forklaring av det inntrufne. Enten har Hans Majestet forlatt lokalene i Uranienborgveien 11 av fri vilje, i hvilket tilfelle hans undersåtter kun kan vente, i håp at Hans Majestet igjen vil uttrykke ønske om å vise seg for Den Gemene Hob. Eller også er han blitt bortført ved vold, i hvilket tilfelle det etter omstendighetene kan komme på tale å erklære den makt som står bak bortførelsen krig. Kriminalpolitiet vil i så fall bli varslet. Under enhver omstendighet er dette en sak som hører inn under Hans Majestets Garde, hvorfor politianmeldelsen trekkes tilbake.

Hentet fra saken «H. M. Grisen» Nr. 1 1961

Kvinnedominans: Kjønnsubalansen på forelesningen i ergoterapi på Høgskolen i Oslo denne uken er betegnende for mange studier i dag. Kvinnene er i flertall.

Derfor taper g

■ Ferske tall viser at under halvparten av de mannlige studentene hadde full studieprogresjon i fjor.

■ Menn taper i forhold til kvinnene på mange fronter. Hva er galt med den mannlige studenten?

STUDIER

tekst: Hans J. Skjong

tekst: Øyvind Gallefoss

foto: Hans Hval (illustrasjonsfoto)

– Det er et tydelig tegn helt fra ungdomsskolen, menn faller i større grad fra videre utdanning. Noe av forklaringen kan være at kvinner er mer pliktoppfyllende og systematiske, sier Arne Mastekaasa, professor i sosiologi ved Universitetet i Oslo.

Menn produserer langt færre studiepoeng enn sine medstudenter, viser nye tall fra Statistisk sentralbyrå. Kun 49,4 prosent av landets mannlige studenter produserte 60 studiepoeng eller mer i fjor. Det tilsvarende tallet for kvinnene er 55,1 prosent. Tallene fører seg inn i en lang rekke av ulike tegn som viser at gutta havner bak jentene: Menn stryker mest, de bruker for lang tid på studiene,

og flere av dem faller fra.

Kvinneyrker krever utdanning

– Kvinner er flinkere til å studere på egenhånd, og trenger nok oftere mindre oppfølging. Menn tenker kanskje også i større grad at de kan klare seg i arbeidslivet uten utdanning, mener Mastekaasa.

Elisabeth Hovdhaugen er forsker innen høyere utdanning ved Nordisk institutt for studier av innovasjon, forskning og utdanning (NIFU). Hun mener kjønnssituasjonen i høyere utdanning henger sammen med det kjønnsdelte arbeidsmarkedet her til lands.

– Yrker som sykepleier og sosionom, der det er flest kvinner, krever høyere utdanning. Tilsvarende gjelder ikke for typiske mannlige yrker: det er mulig å bli både rørlegger og brannmann uten å ta veien innom høyskole eller universitet, sier hun.

Dette gjenspeiler seg i opp-takene til høyere utdanning: 60 prosent av nye studenter er kvinner. Strykprosenten er heller ikke lystig lesning for mennene: I 2010 strøk 34 prosent flere mannlige enn kvinnelige studenter på eksamen. Hovdhaugen mener forklaringen er enkel.

– Menn er overrepresentert innen realfag, og i disse fagene er strykprosenten generelt høy. Innen humaniora, der jenter dominerer, er strykprosenten langt lavere, forklarer hun.

Menn blir professorer

Gutta dropper altså oftere studiene, og stryker mer enn jentene. På toppen av utdanningspyramiden er imidlertid mannfolka suverene. Nesten fire av fem professorer er menn. Selv om de i utgangspunktet er i undertall.

– I arbeidslivet kommer kvinner ofte i en familiesituasjon som gjør at de satser mindre på

gutta

karrieren. Kvinner velger gjerne å prioritere annerledes, og kan tape i konkurransen med menn, selv når disse har dårligere utdannelse, mener Mastekaasa.

Han viser til at menn ofte er overrepresentert både blant dem som får de aller dårligste og de aller beste karakterene.

– Det er en velkjent sak at det er større variasjon blant menn, en overrepresentasjon i det ekstreme i begge ender av skalaen. Om dette skyldes sosialisering eller biologiske forskjeller, vet vi ikke, sier Mastekaasa.

Testosteroneffekten

Leif Edward Ottesen Kennair, psykolog og leder for Psykologisk institutt ved NTNU, peker på én åpenbar forskjell mellom menn og kvinner: Testosteron.

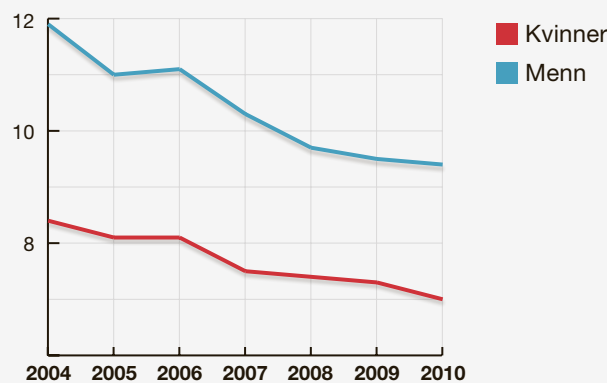
– Testosteron er en stor belastning for menn. Det gjør oss mindre immune mot sykdommer, og vi dør tidligere. Samtidig øker det sannsynligheten for konkurranseorientert atferd.

– Men hvordan virker dette inn på utdanning?

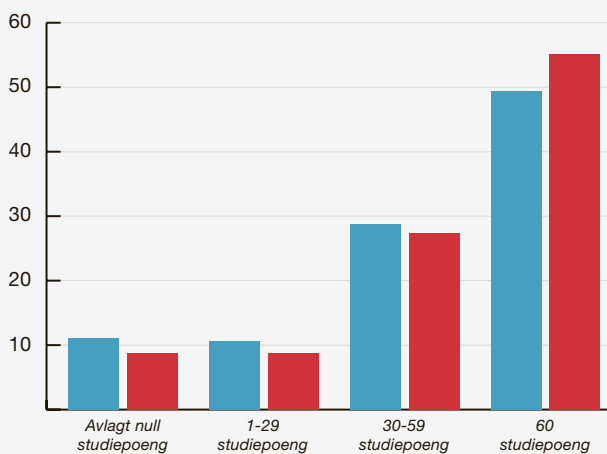
– Status. I omtrent alle samfunn rundt om i verden så finner man at det er mennene som er mest status- og materielt orientert i sin livsførsel. Topp-prestasjoner innen academia er gjerne knyttet opp til konkurransemen-

Her taper gutta:

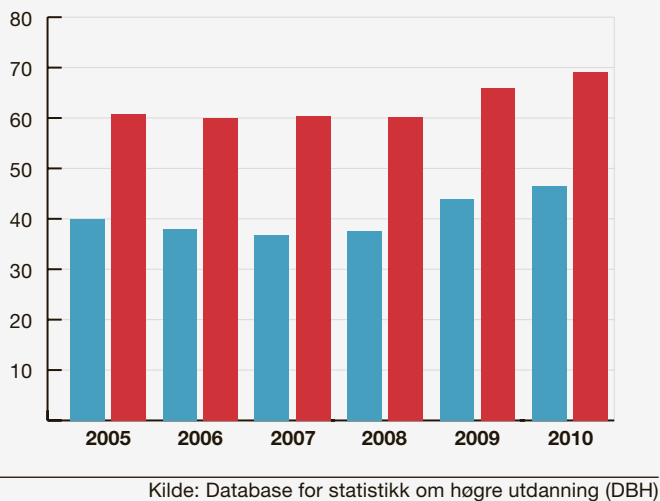
Strykprosent perioden 2004-2010:

Avlagte studiepoeng studieåret 2009-2010:

Opptak på studier (antall (tusen):

Kilde: Database for statistikk om høgre utdanning (DBH)

«Dersom man får mer status av å steile på moped heller enn å være flink i matte, så vil gutter prioritere moped-en.»

Leif Edward Ottesen Kennair, psykolog og leder for Psykologisk institutt ved NTNU

taliteten. Men hvilken status har lavere grads utdanning i samfunnet i dag? spør Kennair.

Han forteller om alle klassekameratene som dro til Nordsjøen for å gjøre seg feite heller enn å starte en mindre lønnsom studietilværelse.

– Dersom man får mer status av å steile på moped heller enn å være flink i matte, så vil gutter prioritere moped-en.

– Er menn virkelig så enkle?

– Altså. Det blir selvfølgelig

helt feil å konkludere med at det er biologien som bestemmer om man blir professor. Det må presiseres at forskjellene innad i kjønnene er mye større enn forskjellen mellom kjønnene. Men det finnes småforskjeller også mellom kjønnene, som gir stor utslag på gruppenivå, og som kan være en av forklaringene til skjevheten vi ser mellom gutter og jenter, forklarer Kennair.

hansjskj@universitas.no

Omsvermet: Arnt Maasø, Qi Wang og Olav Sand er mest populære blant UiO-studentene. Wei Song kunne ikke stille da bildet ble tatt.

UiOs beste forelesere

Den 25. mai skal UiOs aller beste foreleser kronenes. – Den gjeveste pris en foreleser kan få, mener de tre finalistene.

UNDERVISNINGS-PRISEN

tekst: Heidi Bade

foto: Ketil Blom

– Vi har mange nyskapende forelesere ved UiO som ikke blir synliggjort. Med denne prisen vil vi løfte dem fram, sier Wenche Åsheim, studie- og forskningsansvarlig ved Studentparlamentet, og ansvarlig for kåringen.

Så langt har juryen valgt tre finalister blant de 25 nominerte kandidatene de har fått tilsendt av studenter ved UiO. Finalistene er Arnt Maasø fra Institutt for medier og kommunikasjon, Olav Sand fra Institutt for molekylærbiologi, og Qi Wang og Wei Song fra Institutt for kulturstudier og orientalske språk, som stiller sammen.

Gode formidlere

Nominasjonene til de tre finalistene vektlegger nyskaping og engasjement: Maasø har vært med å arrangere Medievitenskapelig frokost og fronter praksis i medieundervisningen. Wang og Song bruker både Youtube og bildeklipp i undervisningen, og utfordrer og motiverer studentene. Sand har hatt god dialog med studentene, og blant annet brukt så-

kalte «klikkere», der studentene har hvert sitt lille apparat som de klikker av på ulike alternativer.

– Det der med de klikkerne er jeg litt overrasket over. Det er ikke noe jeg har brukt systematisk i undervisningen. Egentlig er jeg en gammeldags foreleser som foretrekker tavleundervisning. Så det er et mysterium at jeg ble nominert, sier en ydmyk Sand.

Men den stort sett gammel-dagse undervisningen er tydeligvis mer enn godt nok for studentene som har nominert ham. Olav Sand synes selv han har en takknemlig jobb som foreleser i fysiologi.

– Fysiologi er jo et kjempespennende emne, det handler om å

skjønne hvordan vi selv fungerer. Det er så mye som gjør fysiologi vakkert, det har en innebygget estetikk. Og det er jo veldig ålreit å formidle til studentene.

Tissetrengt foreleser

Selv UiOs beste forelesere har gjort tabber. Arnt Maasø glemte å gå på do før en tre timer lang forelesning, og måtte avbryte underveis.

– «Nå må jeg ta en fem minutters pause for jeg må på do». Det er jo litt flaut å si det foran 300 mennesker. Heldigvis husket jeg å skru av mic-en før jeg gikk inn på do, sier Maasø.

Opp gjennom årene har han også fått noen rare forespørsler fra studenter.

– En gang ringte det en student hjem til meg klokka åtte en søndag morgen. Hun hadde hjemmeeksamen, og lurte på om det var greit om hun dro på Danmarkstur. Hun hadde nemlig vunnet en gratistur med danskebåten, humrer Maasø.

Krone-is til studentene!

– Men hva skal dere gjøre med pengene om dere vinner?

– Hva, får vi penger? Hahaha, ler Qi Yong.

– Det er ikke de tju tusen kronene somerhovedpremien. Æren ved å bli trukket fram på denne måten av studentene betyr

mer, sier Olav Sand.

– Jeg hadde en foreleser som kjøpte krone-is til studentene hver sommer. Kanskje jeg skal gjøre det, filosoferer Arnt Maasø.

– Pass på, bordet fanger! advarer Sand. Selv ville han gi pengene til kona som avlat for alle de sene kveldene på kontoret. Han mener det er engasjement og ikke penger som gir gode forelesninger. Det er Wei Song enig i.

– Jeg prøver å bringe Kina til studentene og motivere dem til å lære det kjempevanskelige språket. Jeg har et ordtak på kinesisk: Interesse er den beste medisinen for å overkomme vanskeligheter, sier han.

heidi.bade@universitas.no

Minoritetsungdom vinner jobbkampen

SOMMERJOBB: Minoritetsungdom utkonkurrerer i økende grad etniske norske ungdommer i jakten på sommerjobber, melder Aftenposten. Rekrutteringsansvarlig i DnB NOR, Glenn Menkin, sier at mange norske nyutdannede helt mangler jobberfaring og derfor taper i konkurransen.

– Det ser ikke ut til at norsk ungdom ser

verdien av jobberfaring. Vi opplever oftere enn før at nyutdannede som søker jobb hos oss ikke har arbeidserfaring i det hele tatt, sier han.

Han peker på at de ofte verken har vært avisbud, hatt sommerjobb eller jobb ved siden av studiene. Dermed har de gått glipp av verdifull arbeidserfaring som ofte er avgjørende for hvem som får jobb i DnB NOR.

Pengepris til masterstudenter

FORSKNINGSPRIS: To studenter ved Det samfunnsvitenskapelige fakultet ved UiO har vunnet pris for beste masteroppgave i 2010. Sosiologistudent Lene Bore og student i sosialantropologi Trond Gjellum har begge vunnet Kunnskap Oslos pris på 50 000 kroner for beste masteroppgave med Oslo-tematikk.

– Å vinne disse pengene var rett og slett helt fantastisk, men det morsomste er dog likevel det å få anerkjennelse for det man har gjort. Nå er jeg i gang med å gjøre masteroppgaven om til bok, sier Gjellum til fakultetets egne nettsider.

Premien på 50 000 kroner overrekkes på Kunnskap Oslos årsmøte i juni.

Underslaget er tilstått

Underslaget ved Studentunionen ved Campus Kristiana er tilstått. I løpet av kun én måned brukte den studenttillitsvalgte 52 000 kroner av studentenes penger på seg selv.

UNDERSLAGET I STUDENTUNIONEN

tekst: Lars Thorvaldsen
foto: Ketil Blom

Universitas skrev i mars at Studentunionen ved Campus Kristiania politianmeldte en av sine tillitsvalgte studenter for underslag på 52 000 kroner. Som følge av anmeldelsen mistet den tillitsvalgte studenten sine verv i organisasjonen. Nå har studenten innrømmet underslaget i politiavhør.

Med studentorganisasjonens visakort brukte han 52 000 kroner av organisasjonens penger på eget forbruk.

Studentunionens leder, Kristina Tallaksen, er glad for at saken nå er over.

– Det er veldig godt, og jeg føler at vi har kommet til en god løsning for alle, sier hun.

– Pengene vil bli betalt tilbake. Vi har satt opp en nedbetalingsplan sammen med vedkommende, som inneholder greie beløp over en lang periode.

52 000 på en måned

Torsdag denne uken må studenten møte i Oslo tingrett. Siden det nå er en tilståelsessak, må han forklare seg om de straffbare forholdene han er anklaget for og gi en uforbeholden tilståelse. Og det er et heftig forbruk han skal erkjenne. I løpet av en måned, fra januar til februar, svidde han nemlig av 52 000 kroner på uttak i minibank, betalingsterminaler og betaling av private regninger i nettbank.

Men saken har ikke rammet studentene, ifølge Kristina Tallaksen.

– Dette er noe vi har klart å rydde opp i internt mellom oss og vedkommende. Vanlige studenter har ikke blitt påvirket av denne saken, sier hun.

– Hva med tilbudet som Student-

Vanskelig sak: Leder for Studentunionen ved Campus Kristiania, Kristina Tallaksen, synes underslaget har vært en vrien sak. – Det er en personlig relasjon inne i dette, og derfor er det en vanskelig sak for alle parter, sier hun

unionen tilbyr til studentene?

– Nei, vi har en veldig flink markedsavdeling som ordner sponsorer til Studentunionen. I tillegg til at budsjettet for arrangementer ikke har blitt rammet av dette.

– Vet du hva er pengene brukt på?

– Nei, det vet vi ikke. Flere spekulasjoner utover det ønsker jeg ikke å gå inn på, sier hun.

Nestleder og økonomisk ansvarlig, Lars Skovli, er ikke opptatt av dette.

– Hva pengene ble brukt på er meg klekkende likegyldig, sier Skovli.

Ny struktur

På grunn av saken har Studentunionen nå valgt å stramme inn sine rutiner. Fra nå av må lederen og nestlederen i organisasjonen skriftlig godkjenne alle transaksjoner. Dermed frykter ikke Tallaksen at det samme kan skje igjen.

– Vi har gått grundig igjennom hvordan Studentunionens økonomi er bygget opp. I samarbeid med skolens administrative og økonomiske avdeling har vi laget en ny struktur. Det er leder og nestleder som er oppført som økonomisk ansvarlige i Brønnøysundregisteret og dermed vet banken vår at alle

transaksjoner må godkjennes av oss.

– Sviktet sitt verv

Tallaksen er fornøyd med hvordan Studentunionen har taklet saken. Hun mener det er vanskelig å forklare hvordan det kunne skje.

– Dette skjedde når det gamle hovedstyret gikk av og det nye kom til. Derfor var det andre ting i fokus, men når vi kom inn i de nye rollene, oppdaget vi saken. Derfra har saksgangen vært smertefri. Men sånt kan skje. Det har vært en personlig svikt i form av at vedkommende har sviktet sitt verv, sier hun.

Den siktede studenten ønsket ikke å kommentere saken.

lars.thorvaldsen@universitas.no

Underslagssaken:

- I mars skrev Universitas at Studentunionen ved Campus Kristiania gikk til politianmeldelse mot et av sine tillitsvalgte medlemmer.
- Som følge av saken mistet studenten sine verv i organisasjonen.
- Nå har studenten tilstått å ha brukt 52 000 kroner av organisasjonens penger på eget forbruk.
- Studentunionen og studenten har kommet til enighet om en tilbakebetalingsplan.
- Torsdag denne uken må studenten møte i retten for å få sin dom.

Skadd under filmminnspilling

ULYKKE: Ei kvinne i 20-årene er skadet og innlagt ved Volda sykehus etter at studenter skal ha holdt på med en filmminnspilling mandag kveld, skriver smp.no. Hvor omfattende skader kvinnen har fått, er ennå ikke kjent.

Mediastudentene skal ha kjørt bilen av veien med vilje.

– Oppgaven var å gjøre lydopptak av en kollisjon, og så har de tydeligvis gått mye lenger enn det vi har gitt tillatelse til. Vi gir

uansett ikke oppgaver som kan sette studentene sine liv i fare, sier Jørgen Amdam, rektor ved Høgskulen i Volda

Politiet sier de ser svært alvorlig på saken.

– Førerkortet til den skadde bilføreren er beslaglagt, og saken vil bli videre etterforsket av det lokale lensmannskontoret, sier operasjonsleder Trygve Ødegård ved Sunnmøre politidistrikt.

Nytt hovedverneombud

ARBEIDSMILJØ: Hege Lynne overtar stillingen som hovedverneombud ved UiO, melder Uniforum. Mette Børing sa fra seg stillingen tidligere i år.

De siste årene har UiOs hovedverneombud Mette Børing jobbet med problemstilling-er knyttet til blant annet seksuell trakassering, manglende varslingsrutiner, ansatte som jobber overtid uten tillegg, og mangelfull HMS-kartlegging.

– Jeg tror Hege er den rette person til å ta fatt på dette arbeidet. Det er dessuten flott å få et hovedverneombud som kommer fra et av fakultetene og ikke fra sentraladministrasjonen, sier Børing.

Lynne roser tilbake.

– Jeg er veldig fornøyd med jobben Mette har gjort. Hun har synliggjort verneombudene og vernelinjen ved UiO.

Føler ikke drikkepress: Melina Magulas, Anders Braastad og Kine Johansen studerer ved Norges Idrettshøgskole, men føler seg ikke presset til å drikke alkohol.

Drikkepress ved Norges idrettshøgskole

- Læringsmiljøundersøkelsen ved Norge Idrettshøgskole gjennomføres annethvert år, og tar for seg studentens trivsel på skolen.
- Et av spørsmålene lød: «Har du i løpet av studietiden følt deg presset av medstudenter til å drikke alkohol?»
- På dette svarte 2,7 prosent «ja, ofte», 3,8 prosent «ja, iblant», 11,5 prosent «ja, men sjeldent» og 82,1 prosent «nei».
- 453 av totalt 1270 studenter svarte. Dette utgjør en svarprosent på 35.

Kilde: Læringsmiljøundersøkelsen 2010 ved Norges Idrettshøgskole.

der det drikkes alkohol, men opplever ikke noe press om å drikke.

I undersøkelsen kommer det også frem at mange av studentene er misfornøyd med alkoholfokusert i fadderuka. Det kan Melina forstå.

– Jeg ser ikke bort fra at noen opplever et drikkepress i fadderuka. Men selv har jeg vært både fadder og fadderbarn, og har aldri følt meg presset til å drikke, sier hun, og forteller at rebusløpet innebærer en del drikking, men at enhver selvfølgelig står fritt til å delta.

– Drikker mindre

Læringsmiljøundersøkelsen sier imidlertid ingen ting om alkoholkonsumet til NIH-studentene. Tidligere i år avdekket den landsomfattende SHOT-undersøkelsen (Studentenes trivsels- og miljøundersøkelse) at 43 prosent av studentene i Norge har høy eller alvorlig risikoatferd knyttet til alkohol. 17 prosent av disse utsetter seg for alvorlig risiko dersom drikke-mønsteret fortsetter.

Psykologspesialist Eli Torild Hellandsjø Bu understreker at hun ikke har forsket på idrettsstudenter, men mener det er nærliggende å anta at studentene ved NIH drikker mindre enn andre studenter. Hun peker på at idrettsungdom begynner å drikke alkohol senere enn sine jevnaldrende, og at sen debutalder fører til lavere konsum senere i livet. I tillegg tror hun at kunnskapen om alkoholens betydning for prestasjoner påvirker idrettsstudentenes holdning til drikking.

Hennes forskning har også påvist at drikkemønsteret varierer mellom ulike idrettsgrener.

– I grove trekk kan man si at det er mindre drikking innenfor utholdenhetskreven- de idretter enn det er innenfor eksplosive og risikofylte idretter, forteller hun.

nyhetsredaksjonen@universitas.no

En av fem føler drikkepress

18 prosent av studentene ved Norges idrettshøgskole har følt seg presset av medstudenter til å drikke alkohol. Fadderukene pekes ut som synde- bukk.

ALKOHOL

tekst: Eirik Omvik

foto: Christian Lycke

Tallet stammer fra NIHs Læringsmiljøundersøkelse for 2010. Der har 6,5 prosent svart at de ofte, eller iblant, føler seg utsatt for drikkepress fra sine medstudenter, mens 11,5 prosent svarer at de opplever drikkepress, men at dette er sjeldent.

Psykologspesialist Eli Torild Hellandsjø Bu ved Stiftelsen Bergensklinikkene har forsket på idrett og alkohol, og er ikke overrasket over andelen studenter som føler seg presset til å drikke alkohol. Hun tror imid-

lertid at tallet gjenspeiler en generell tendens blant studenter flest.

Fadderukefyll

Det er særlig fadderukene ved ulike utdanningsinstitusjoner som er blitt kritisert for høyt alkoholfokus. Etter Fadderullan ved BI i Oslo fortalte hele 55 prosent av studentene som deltok at de hadde følte seg presset til å drikke. Tilsvarende tall for fjorårets fadderuke ved Norges Handelshøgskole var 40 prosent.

Irene Prestøy Lie er sosiolog og prosjektleder ved AKAN-kompetansesenter (Arbeidslivets kompetansesenter for rus- og avhengighetsproblematikk). Hun

forteller at studenter som ikke drikker, kan synes det er vanskelig å delta på de sosiale arenaene der drikking finner sted.

Hun er i likhet med psykologspesialist Eli Torild Hellandsjø Bu, ikke overrasket over at 18 prosent ved NIH føler seg presset til å drikke.

– Veldig mange har på et eller annet tidspunkt følt seg presset til å drikke, forteller hun.

– Tror du at mange holder seg borte fra fadderuka på grunn av alkoholfokusert?

– Jeg tror nok noen gjør det. I hvert fall tyder funn jeg har gjort gjennom intervjuer og i spørreundersøkelser på det. Men om det er veldig mange som gjør det, vet jeg ikke. De det gjelder, er gjerne studenter som av ulike årsaker ikke kan drikke, eller føler seg komfortable i fylleorienterte situasjoner, slik som muslimske studenter og studenter med små barn, og så videre.

– Ikke større press

Anders Braastad, Melina Magulas og Kine Johansen studerer idrettsbiologi ved NIH. Melina og Kine drikker alkohol, mens Anders er avholdsmann. Uten at det byr på problemer, ifølge ham selv.

«Jeg tror ikke drikkepresset på Norges idrettshøgskole er større enn i andre studentmiljøer.»

Anders Braastad, student ved Norges idrettshøgskole

– Jeg tror ikke drikkepresset på NIH er større enn i andre studentmiljøer. Selv er jeg med på fester

Hensynsløse russ: – Russ vil alltid være russ, sier russepresident Jarand Landmark. Han mener at russen ikke tenker over at de plager andre når de spiller høy musikk om natta.

ILLUSTRASJONSFOTO

Fortviler over russebråk

Studenter ved Kringsjø studentby er plaget av russens nattebråk i eksamenstiden. Nattesøvnen er byttet ut med synet av skrålende russ som tisser i buskene.

RUSSEBRÅK

tekst: Kathrine Salhus

foto: Hans Hval

– Jeg forstår at russen vil feire avsluttet skolegang, og at Sognsvann er et ideelt sted. Det er likevel flere enn russene som har eksamen i mai, og det er kjedelig når festingen deres går utover disse, sier Paal Mork-Knutsen.

Han er student ved Universitetet i Oslo (UiO) og har bodd i samme leilighet på Kringsjø studentby ved Sognsvann i snart fire år. Sognsvann er et populært sted for russens elleville feiring, og Mork-Knutsen forteller at mai måned derfor som regel er preget av lite nattesøvn.

– Sognsveien, som fører opp til Sognsvann, ligger rett ved siden av studentblokka jeg bor i på Kringsjø. Flere ganger i løpet av natta stopper russebusser opp på Sognsveien og prøver å overdøve hverandre ved å spille høy musikk, sier han.

Mork-Knutsen forteller at etter de første nettene med russefeiring i mai var søvmangelen så stor at han følte seg trøtt og uopplagt da han møtte opp på forelesning.

Tisser i buskene

At buskene utenfor studentbyen er blitt et sted der russene går for å tisse, synes Mork-Knutsen er det mest plagsomme.

– Når jeg ser ut av soveromsvinduet, ser jeg bare en gjeng russ som skråler og tisser i buskene, sier han.

Mork-Knutsen sier at det ikke har så mye å si hvor lenge russene spiller musikk, for når man først har våknet så er søvntimene allerede forstyrret.

– Russefeiringen går konkret

utover mine eksamensforberedelser, sier han.

Også Robert Noren, student ved UiOs lektorutdanning, synes det er forstyrrende at russene ikke tar hensyn til sovende studenter når de er ute og fester.

– Jeg synes det er teit og irriterende at russene bråker så mye. De fester på Sognsvann nesten hver dag, og det varer veldig lenge. Vanligvis begynner de i elleve- eller tolvtiden om kvelden og slutter rundt klokka to, sier Noren, som har bodd på Kringsjø i fire år.

– For å være

helt ærlig så får man ikke sove så mye. Når jeg er ferdig utdannet lærer så skal russene få lide på skolebenken for nattebråket, sier Noren

«Når jeg er ferdig utdannet lærer så skal russene få lide på skolebenken for nattbråket.»

Robert Noren, student

Ikke med vilje

– Mitt syn er at russene ikke tenker på at den musikken de spiller inne i bussen kan forstyrre andre, fordi de heller fokuserer på det som skjer inne i bussen. Det er selvfølgelig beklagelig når russene ikke tar hensyn til de som prøver å sove om natten, men russ vil alltid være russ, sier russepresident i Russens Hovedstyre, Jarand Landmark.

Landmark synes det er forståelig at mange russ velger å møtes på Sognsvann, spesielt fordi det er en stor og åpen plass med mulighet for mange russ å møtes samtidig.

– Vi kommer selvfølgelig til å fortsette å oppfordre russene til å tenke mer på de som sover når de er ute og ruller, og til å skru ned musikken når de stopper bussene, forsikrer han.

At de tisser i buskene rundt Kringsjø studentby, ser Landmark derimot ikke på som et stort problem.

– Når man er full, gjør man

mye rart, og det er bedre at russene tisser i busker enn at de tisser på åpen gate, sier han.

Mange politiklager

Også politiet har merket seg at Sognsvann er et populært sted å feste for russene.

– Når russene samles, oppstår det ofte ordensforstyrrelse og forsøpling, og vi har mottatt flere klager fra personer som bor i området rundt Sognsvann, forteller han.

Russepresidenten kan videre fortelle at politiet de siste dagene har stengt av parkeringsplassen på Sognsvann slik at russene ikke kommer til.

Om det blir mer nattesøvn på Kringsjø for Mork-Knutsen og Noren fremover, gjenstår å se. Begge studentene er i alle fall klare på et område:

– Det kommer til å føles befriende når 18. mai kommer, forteller Mork-Knutsen.

– Det blir herlig, sier Noren.

kathrsal@universitas.no

IN CASE YOU

Fall Collection

Å bruke sykkelhjelm reduserer risikoen
for hodeskader med 60 - 80 %.
Finn din hjelm på dinhjelm.no

TRYGG TRAFIKK

Nei til ny turnusordning: Medisinstuderter i Oslo, Bergen og Tromsø har gått sammen i Turnusaksjonen.

Nasjonal motstand mot turnusstopp

En ny grasrotbevegelse samler medisinstuderter fra hele landet for å kjempe mot forslaget om å legge ned turnusordningen.

TURNUSORDNINGEN

tekst: Vibeke Risvold

foto: Skjalg Bøhmer Vold

– Den nye ordningen innebærer at noen studenter aldri kommer til å bli ferdig utdannet. Hvis du ikke får jobbtilbud rett etter studiet, vil du falle lenger og lenger bak i køen, sier medisinstudent og leder for Turnusaksjonen, Ak-

sel Lupton.

Turnusaksjonen er en grasrotbevegelse som springer ut fra medisinstudenter i Tromsø. Studenten Aksel Lupton merket en økende interesse for turnusspørsmålet, og ønsket å organisere motstanden. Han fikk raskt med seg engasjerte medstudenter. Medisinstuderter fra Oslo, Tromsø og Bergen har nå kommet sammen i Turnusaksjonen

for å jobbe for at dagens loddtrekningssystem ikke blir byttet ut.

Stor støtte

Ifølge Lupton er det mange som støtter opp om aksjonen.

– Da vi holdt debatt her i Tromsø, var det 250 av 600 medisinstuderter som møtte opp. 95 prosent av de oppmøtte var mot den nye ordningen, sier han.

Også i Oslo skal motstanden være stor.

– Da vi sendte ut en underskriftskampanje i forkant av Norsk medisinstudentforening (NMF) sitt landsmøte, fikk vi over 200 underskrifter på ett døgn, sier medisinstudent og leder for Turnusaksjonen i Oslo, Martine Rostadmo.

De håper motstanden kan føre til at alternative forslag blir vurdert, og at de kan beholde loddtrekningssystemet.

Åpen for alle

Turnusordningen slik den fungerer i dag sikrer nyutdannede leger turnusplass innen seks måneder gjennom loddtrekning. Ordningen er åpen for alle leger i EØS. Dette har ført til så lange ventelister at Helsedirektoratet og Legeforeningen har sett seg om etter andre løsninger.

– I prinsippet kan en arbeidsløs lege fra hvor som helst i EØS melde seg på loddtrekning i Norge og få plass, sier Rostadmo.

Det nye forslaget ønsker å bote på kapasitetsproblemet

ved å innføre en søknadsprosess i stedet for loddtrekning.

– Denne ordningen vil kunne luke ut useriøse søkere, og det vil bli vanskeligere for leger fra EØS å melde seg på turnusordningen, sier Kersti Elisabet Styren, medisinstudent og leder i NMF.

Negative

Turnusaksjonen mener at det nye forslaget vil være negativt for studentene.

– Det nye forslaget løser ikke kapasitetsproblemene, og fører med seg en rekke problemer. Det finnes bedre måter å hindre lange ventelister på, sier Rostadmo.

Lupton fra Tromsø er enig i dette.

– Ved å gjøre det om til et søk-

Dette er saken:

- I 2008 kom Helsedirektoratet med et forslag om å avvikle dagens system med loddtrekning og erstatte dette med et søknadsbasert system.
- Uteksaminerte medisinstudenter skal heller søke på såkalte «begynnerstillinger».
- Medisinstudenter i Oslo, Bergen og Tromsø har organisert seg i Turnusaksjonen. De stiller seg negative til forslaget, da de ikke ønsker å gå bort fra dagens system med loddtrekning.
- Det er ikke klart når en eventuell endring vil tre i kraft.

Alle er fra HiO: Studentparlamentet ved Høgskolen i Oslo og Akershus har et arbeidsutvalg med kun HiO-studenter. Fra venstre: læringsmiljøansvarlig Aleksander Norén, leder Liv-Kristin Rød Korssjøen, nestleder Gerhard Eriksen og fagpolitisk ansvarlig Beate Thandi Dessingthøen.

Ingen fra HiAk valgt inn

Høgskolen i Oslo og Akershus valgte i forrige uke nytt studentparlament. Ikke en eneste representant fra Akershus ble valgt inn i parlamentets arbeidsutvalg.

STUDENTPARLAMENTSVALG

tekst: **Gabriel Steinsbekk**

foto: **Hans Hval**

Høgskolen i Oslo og Akershus valgte i forrige uke et nytt studentparlament som skal gjelde for hele den sammenslåtte høyskolen.

Men til tross for at Studentparlamentet skal lede integreringen av studentpolitikken ved de to høyskolene som fusjoneres 1. august, er bare én av høyskolene representert i dette arbeidet på heltid. HiO har nemlig tatt alle fire plassene i studentparlamentets arbeidsutvalg. Ingen fra Høgskolen i Akershus (HiAk) stilte til valg.

Det nye studentparlamentet er en midlertidig ordning som varer frem til neste valg, og kandidatene er valgt av 27 delegater fra de to institusjonene.

– Vi har prøvd å rekruttere fra begge institusjonene. Det hadde selvfølgelig vært det beste. Det har vært mange kandidater, men det vært vanskelig å finne noen fra HiAk som kunne jobbe på heltid, forklarer Liv-Kristin Korssjøen, som er nyvalgt leder for det nye studentparlamentet.

– Ved HiAk har de tidligere bare hatt én person i heltidsstilling, derfor har det kanskje vært vanskelig å finne noen som kan utsette studiene ett år, sier hun.

– Det er synd

Jørgen Tadvin er tidligere den eneste som har vært studentpolitiker på heltid ved HiAk. Han synes det er synd at man ikke har funnet noen kandidater til arbeidsutvalget fra hans høyskole.

– Arbeidsutvalget kommer mest sannsynlig til å sitte på HiO, men være ute på HiAk noen dager i uka. Det kan bli vanskelig for HiAk-studenter å reise så mye inn til Oslo. Vi har heller ikke hatt så mye tid til å finne mulige kandidater som vi hadde ønsket, sier Tadvin.

– Blir HiAk-studentenes interesser godt nok ivarettatt når de ikke har noen representanter i arbeidsutvalget?

– Noen er kanskje bekymret for om servicetilbudet blir det samme, da det ikke kommer til å være like mange tillitsvalgte på kontoret på

HiAk. Det kommer kanskje til å føles som om tilbudet var bedre før. Samtidig har det nye arbeidsutvalget større arbeidskapasitet enn det gamle, siden de nå er fire stykker på heltid. De får dermed mer tid til å reise rundt, og jobbe med de forskjellige sakene, sier Tadvin.

Jevnere fordeling

Til tross for bekymringene mener Korssjøen det er flere positive momenter ved valgene som ble gjennomført i forrige uke.

– Vi har fått mange fra HiAk inn i parlamentet. Det var også

Det nye Studentparlamentet:

■ Høgskolen i Oslo (HiO) og Høgskolen i Akershus (HiAk) fusjoneres 1. august, og har nå valgt et midlertidig studentparlament.

■ Det nye studentparlamentet ble stiftet på Folkets hus 5. mai i år.

■ Det midlertidige studentparlamentet skal sitte frem til et nytt parlament blir valgt, senest før 1. desember.

■ Består av 13 representanter og et arbeidsutvalg på 4 personer.

veldig positivt at vi fikk en representant fra campus Fornebu inn i parlamentet, sier Korssjøen.

Fornebu er den minste av HiAks to campuser.

I parlamentet har HiO syv representanter mens HiAk har seks representanter. Tadvin er ikke bekymret for at flertallet av HiO-representanter kan overkjøre HiAk-representantene i parlamentet.

– Det er 4000 studenter på HiAk og 13 000 studenter på HiO. Det er positivt at fordelingen i parlamentet likevel er så jevn som den har blitt, med seks representanter fra HiAk og sju representanter fra HiO, sier Tadvin.

Nytt valg til høsten

Før 1. desember 2011 skal det avholdes nytt valg for alle studentene ved den da sammenslåtte høyskolen. Det blir første gang studentene får velge sine egne tillitsvalgte ved HiOA. Da håper flere at det skal være kandidater fra HiAk som stiller til valg.

– Vi må lage en plan for hvilke personer som passer og hvem som kan være aktuelle. Jeg tror vi kommer til å finne gode kandidater fra HiAk til å stille opp. Det er viktig at vi som er HiAk-studenter i valgkomiteen finner nye mennesker som ønsker å engasjere seg i studentpolitikk, sier Zain Waris som sitter i valgkomiteen og har hatt ansvar for rekruttering av studentrepresentanter ved HiAk.

gabriest@universitas.no

nadsbasert system, vil de minste kommunene som allerede sliter med rekruttering, slite enda mer. Det viser erfaringer fra Sverige, der man har et lignende system. I tillegg vil et søknadsbasert system åpne for diskriminering av søkere ut fra kjønn og etnisitet, sier han.

Turnusutdanning

Turnusaksjonen mener at man heller kan få til andre endringer for å bøte på kapasitetsproblemet. Deres fremste forslag er å definere turnustjenesten som en del av utdanningen.

– Dersom turnustjenesten blir en del av utdanningen, vil det ikke lenge være mulig for leger fra EØS å melde seg på. Dermed blir ventelistene kortere, sier Lup-ton.

Han ser for seg at turnus blir en obligatorisk del av utdanningen for alle som studerer i Norge. De som har studert i utlandet, kan søke på «begynnerstillinger» i stedet.

– Andre alternativer, om man ikke definerer turnus som en del

av studiet, er å innføre strengere språkkrav, innbetaling av depositum til turnusplasser for å hindre useriøse søkere, eller en fagprøve om det norske helsesystemet, sier han.

Ingenting er bestemt

Forslaget er ennå ikke vedtatt, og Helsedirektoratet holder på å utarbeide et tilsvarende til Helse- og omsorgsdepartementet. Her skal de blant annet vurdere konsekvenser av et søknadsbasert versus et loddtrekningsbasert system, det faglige innholdet i turnusordningen, og distriktsproblematikken. Tilsvaret skal være klart 1. juni.

Avdelingsdirektør i Helsedirektoratet, Otto Christian Rø, sier de er i gang med å vurdere forslaget ytterligere.

– Vi ser at engasjementet er stort, og ønsker å lytte til hva alle parter har å si. Vi hadde et møte med representanter for blant annet studentene og universitetene i forrige uke, sier han.

videke.risvold@universitas.no

«Vi fikk over 200 underskrifter på ett døgn.»

Martine Rostadmo,

leder for Turnusaksjonen i Oslo

debattredaktør:
dagmgr@universitas.no

Kronikk:
3500 tegn

Leserinlegg:
maks 2000 tegn

Replikk:
800 tegn

Sendes til:
universitas@universitas.no

Frist:
Mandag klokka 10

Legg ved portrettfoto. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

Dag Grytli
458 06 409

DEBATT

NETTDEBATT Si din mening på universitas.no

Ditt helsetilbud

« Tilbudet studentene hadde i gamle OAS er helt klart bedre enn i SiO, da man har mulighet til å velge en lege man liker og føler at man får hjelp fra, i stedet for å bli tilfeldig tildelt en av nazilegene på Blindern (det finnes sikkert noen flinke, snille og hjelpsomme leger der også, men det har jeg til gode å møte – og jeg er ikke alene etter hva jeg har hørt fra venner og bekjente...). I forhold til det å drifte et helt legekontor selv og redundere utgifter på den måten det gjøres nå, så kan det vel ikke være så veldig mye dyrere å refundere vanlige fastleger fra kr. 500,- og oppover til frikortgrensen pr. år? Forskjellen består kanskje i at mange velger bort SiO-legene, mens alle sender inn for å få refundert pengene fra sin ordentlige fastlege.

Ståle

Hentet fra debatten til nyhetssaken «Slik blir ditt nye helsetilbud»

Trangt på BI

« Om man ser seg nødt til å sitte på gulvet på campus kan man vel lese hjemme?

Gjende

« At det er plass til 411 studenter i Underetasjen må jo være en vill fantasi fra Dahl sin side. Satt på BI 1. mai, og det var et reint helvete. Trangt og INGEN leseplasser. Så det

at vekteren kun telte litt over 100 stk kl 12 viser jo at det var kapasiteten. Det blir for dumt å stenge skolen ved helldager i eksamensperioden.

Gunnar Hansen

« 2130 er lenge nok. Kan da for faen ikke holde en hel skole åpen 24/7 bare fordi enkelte «nerder» skal lese. Kom dere ned i underetasjen, der er det masse ledig plass etter kl 2130:–)

Ola Bye

« Jævla sosser hele gjengen. Her på Blindern er det slik hele året, ingen som klager over det.

Blindern rocks

« Mr. Blindern: Det er ingen som klager der fordi det er ingen som bryr seg om studiene. 2 av 3 fra den steinalderskolen fullfører ikke en bachelor innenfor normert tid.

Raymond Andersen

Hentet fra debatten til nyhetssaken «Krever kveldsåpent»

Billigere Dagens?

« Først går det så dårlig med studentkafeene at de kanskje må si opp mange folk for at de mister catering avtalen med universitetet. Nå tjener de så masse penger at de kan subsidiere dagens. Det må jo selges innmarri masse annet til ekstra pris om prisen på dagens skal gå fra 47 til 25.

Stig

Hentet fra debatten til nyhetssaken «Dagens til 25 kroner?»

LESERNES MELDINGER Send sms til 980 25 202

« Det blir arrangert bokstativbål førstkommande torsdag på plenen bak HF i regi av ASSO (Anit-streersk studentorganisasjon). Stjel en strebers stativ og le råt når han ringer fysioterapauten for å behandle sin kommende senebetennelse.

Duhardatohender

« «Klarsynte Ylva visste hvor Osama gjemte seg». – Fra annonse i Dagbladet.

Anonym

« Tannbørstene er forbeholdt doktorgradsstipendiater nå, Karen. Din egen feil.

Anonym studentpolitiker

« Kan de reaksjonære studentene som ikke bruker PC vennligst sette seg ved en pult uten strømmuttak?

Flatt batteri

« Frida-staben er diggo grande! Dagen er ikke helt den samme uten kaffe mocca.

Firerbanden <3

« Neste gang kan Universitas følge søtnosen bunnpris-Odd tol SiO-kantinen!

Anonym

« Som Odd Magnus Williamson hintet til på Trygdekontoet: Den eneste grunnen noen har til å bli politi er muligheten man får til å fiste hester.

Anonym

« Til rødhåret tetrisspiller på lesesal C. Vi har fått med oss at du er forkjølet siden september, kan du vennligst lese et sted hvor du ikke smitter andre?

Mvh oss tidligere friske studenter på lesesal C.

« Nei til ordenspoliti på lesesalen. Jævla lesesalsfascister!

Vennlig hilsen Red.

« Fem flate flyndrer på et flatt flyndrefat.

Hilsen trege profesjonsstudenter

« Din melding her.

Red.

« Din melding her.

Red.

« Din melding her.

Red.

« Din melding her.

Red.

« Din melding her.

Red.

« Din melding her.

Red.

Kopinormonopol, nei takk!

KOPINORSAKEN

Aksel Braanen Sterri, leder, Studentparlamentet UiO

Administrerende direktør Yngve Slettholm forklarer i Universitas at å sikre Kopinor monopol på digitale kompendier, er bedre og billigere for alle. Det er to grunner til at Slettholm tar feil. For det første er modellen en direkte inngripen i studentens frihet til å velge sitt eget pensum. For det andre er Kopinors modell lite attraktiv sammenliknet med alternativene. Vi trenger et klart nei fra Kunnskapsdepartementet og utdanningsinstitusjonene til Kopinors planer om å frata studentenes lærefrihet.

«Hvis Kopinor forsøker å gjennomføre ranet sitt, vil vi initiere en nasjonal boikottkampanje av pensumfakturaen!»

tjene penger i en slik verden? Her kommer Kopinor inn. De har som mål å regulere spredningen av informasjon for å sikre skaperne penger. Det er med dette formål at de ønsker å bli monopolister på pensummarkedet.

Problemet er at Kopinor, i sitt arbeid for å sikre lærebokforfatternes rettigheter, ignorerer studentenes frihet. For å garantere seg mot illegal spredning og fallende inntekter, vil Kopinor fakturere institusjonene for hver student som melder seg opp til et emne. Dette tvinger institusjonene i annen rekke til å fakturere studentene. For hvis noen studenter kan reservere seg mot å kjøpe digitalt pensum, hva forhindrer da en student i å kjøpe pensum og spre det til sine medstudenter? Derfor må alle studenter betale. Selv de som har pensumet fra før, eller ønsker å droppe læreboka til fordel for primærkildene.

Dette er et sterkt inngrep i studentenes rett til å velge sitt eget pensum, og – innenfor lovens rammer – selv velge hvordan de ønsker å skaffe seg det.

FAGERBERGRAPPORTEN

Anne Karine Nymoen, leder og Ingrid Foss Ballo, fagpolitisk ansvarlig i NSO

Trussel mot utdanningskvaliteten?

Fagerbergutvalget overleverte sin rapport mandag 2. mai. Utvalgets oppdrag har vært å se på hvorvidt det er samsvar mellom ressursene som puttes inn i forskningen og resultatene som kommer ut, samt på mulighetene for økt samfunnsnytte av forskningen.

Utvalget retter blant annet oppmerksomhet mot forskningstid som ressurs, og tar til orde for å tildele forskningstid basert på resultater. NSO er bekymret for hvilken effekt dette vil ha for undervisningen. Høy kvalitet på forskningen ved universiteter og høyskoler er gjensidig avhengig av høy kvalitet i utdanningene. For å sikre god forskningsbasert undervisning, er det viktig at de mest aktive forskerne også formidler sitt arbeid til studentene. Dersom aktive forskere skal belønnes med utvidet forskningstid, kan det føre til at de beste og mest aktive forskerne kan «forske seg fri» fra undervisningen. Studentorganisasjonene har lenge villet begrepene «forskningsfri» og «undervisningsplikt» til livs, men Fagerbergutval-

Det er flere alternativer som vil være bedre. Ett alternativ kan være at studentbokhandlene selger digitalt pensum slik Amazon gjør i dag med ebøker med kopi- eller videresendingssperre. Et annet alternativ vil være å ape etter nettsiden Flat World Knowledge. Her ligger pensumbøker tilgjengelig og studentene kan selv velge hvordan de ønsker bøkene sine. Vil du ha boka levert på døra i farger eller svart-hvitt? Ønsker du å printe den ut selv, høre den på iPoden eller lese den på lesebrettet ditt? Du velger!

Det beste alternativet vil likevel være om regjeringen spytter inn de nødvendige midlene som sikrer at bibliotekene kan gå til innkjøp av flere digitalt tilgjengelige læremidler. Enkelt og fritt tilgjengelig; slik kunnskap bør være.

Alle disse tre modellene bevarer Kopinors intensjon om å belønne skaperne av kunnskap, men sikrer samtidig studentenes grunnleggende lærefrihet til å velge sitt pensum og hvordan de ønsker å anskaffe det.

Derfor stiller studentene Kopinor følgende ultimatum: Enten dropper dere forslaget om tidenes ran av studenter, eller så mobiliserer vi til kamp. Hvis Kopinor forsøker å gjennomføre ranet sitt, vil vi initiere en nasjonal boikottkampanje av pensumfakturaen! Her må Kunnskapsdepartementet og utdanningsinstitusjonene sette foten ned.

Universitas: 4. mai, 2011.

get underbygger dessverre motsetningen mellom forskning og undervisning.

Et annet av utvalgets forslag er å utvikle et norsk forskningsbarometer som særlig vektlegger forholdet mellom resultater og ressurser i forskning. Det er ikke første gang at forskningen står i søkelyset,

«Høy kvalitet på forskningen ved universiteter og høyskoler er gjensidig avhengig av høy kvalitet i utdanningene.»

Tora Aasland vil følge opp utvalgets rapport i den kommende forskningsmeldingen som skal utarbeides. Vi håper Statsråden tar hensyn til utdanningsinstitusjonenes sammensatte oppdrag, og sikrer at forskningssystemet vårt også ivaretar studentenes krav på forskningsbasert utdanning.

Les også Magnus Lysbergs kommentar på side 2. Fortsett debatten på Universitas.no.

HØYSKOLEVALGET

Daniel Massie, leder Studentparlamentet ved HiO og Jørgen Tadvin, leder Studentparlamentet ved HiAk

Flåsete av Universitas

Vi som jobber med sammenslåingen mellom Studentparlamentene ved Høgskolen i Oslo (HiO) og Høgskolen i Akershus (HiAk) stiller oss spørrende til vinklingen i saken «Studentene får ikke stemme i studentvalg» i forrige Universitas,

«Å gjennomføre nok et urnevalg for et par sommermåneder ville ikke vært hensiktsmessig»

og synes en sammenligning mellom vår nye interim-parlament med demokrati før 1919 blir flåsete. Dette viser at Universitas og de involverte i artikkelen har en manglende forståelse for den prosessen vi er inne i. Vi er i en situasjon hvor den nye høgskolen ikke eksisterer ennå, og man kan dermed ikke opprette et studentparlament på vegne av den nye høgskolen før etter 1. august. Et interim-parlament er derfor eneste løsning for å ha et operativt studentdemokrati etter dette semesteret.

Da det har vært mange valg som omfatter hele HiO og HiAk, har Styringsgruppen vurdert det slik at å gjennomføre nok et urnevalg for et par sommermåneder ikke er hensiktsmessig. Dette mener vi er en sunn holdning, og opprettelse av et interim-parlament med virketid fra august til september som skal virke som en referansegruppe for å kunne veilede AU og som har mandat til å gjennomføre Studiestart og urnevalget på en god måte, er en god løsning på det midlertidige vakumet som kunne oppstått. De to alternativene som eksisterer vil ikke være noe bedre og etter vår mening vil de være langt mindre legitime. Det ene alternativet hadde vært å videreføre de to urnevalgte forsamlingene fra begge parlamentene. Man vil da sitte igjen med et Studentparlament som er urnevalgt av studenter fra to institusjoner som ikke lenger finnes. Man risikerer videre med en slik løsning at Studentparlamentet er delt inn i blokker, en fra HiO og en fra HiAk. Foruten om dette vil størrelsen på forsamlingen være lite hensiktsmessig stor. Det andre alternativet er å gjennomføre nok et urnevalg, men med denne løsningen ville man igjen ha valgt fra to institusjoner til å representere studentene på en institusjon som ikke finnes, og ingen av studentene går på. Dette alternativet er ikke bare lite hensiktsmessig, men også juridisk problematisk, ettersom det strider mot UH lovens paragraf 4.1.1. Vi mener at det er studentene ved den nye institusjonen som skal få velge hvem som skal representere dem.

Derfor vil vi minne om at når ting i våre omgivelser endrer seg, er det nødvendig å tilpasse seg. Denne tilpassningen er nødvendig for å best gripe de mulighetene som ligger her for oss studenter i denne sammenslåingen. Studentene på de to institusjonene har gitt sin støtte til de tillitsvalgte ved årsskiftet, og dette er en del av sammenslåingsprosessen som er det viktigste vi har jobbet med siden valget. Nå når 17 000 HiOA studenter er på plass til studiestart, vil det gjennomføres et nytt urnevalg som vil påvirke kursen videre med det nye Studentparlamentet og den nye institusjonen.

ALKOHOL

Eva Raaum Christensen, Ingvill Aalborg og Ole-Andreas Sagdahl, Fadderordningsutvalget 2011

En fadderkultur for alle

Dleen Dhoski i Muslimske Studentsamfunn stiller viktige spørsmål i forrige ukes Universitas: Hvor inkluderende er de ulike sosiale samlingene under fadderukene? Hvor høyt prioriterer fadderord-

ningen tilretteleggingen for de som står i fare for å falle utenfor?

Fadderordningen ved Universitetet i Oslo (UiO) jobber hardt for å være for alle, og for at de sosiale samlingene skal favne bredt. Det er viktig for oss å jobbe for at ingen skal falle utenfor. Dhoski skriver om mangel på inkluderende arenaer, og at det mangler alkoholfrie arrange-

«Det er plass til mange flere faddere, og vi ønsker oss flere fra Muslimske Studentsamfunn.»

ene. Derfor er fokuset for fadderordningen at studentene skal få tilhørighet til sitt fakultet og studieprogram, gjennom å bli kjent med studentene på samme studieprogram.

Fadderordningen skal være for alle. Dessverre er det mange som setter likhetstegn mellom «fadderkultur» og fyll. Fadderordningen kan ikke forandre hvordan studenter lever, men vi kan tilrettelegge og oppmuntre til alkoholfrie samlinger, og dette blir også gjort. Hvert år er det fadderopplæring før fadderukene begynner. Her tar vi opp spørsmålet om hvordan faddere skal inkludere alle de nye studentene – de bråkete, de stille, de som ikke drikker, de som er nye i byen, de som trenger spesiell tilrettelegging, og så videre.

Det er plass til mange flere faddere, og vi ønsker oss flere fra Muslimske Studentsamfunn. Vi tar også gjerne i mot konkrete forslag til arrangementer eller hvordan spesifikk arrangementer i regi av Fadderordningen UiO kan gjøres enda mer inkluderende. Engasjerte studenter er de beste fadderne!

NIHS KROPPSFOKUS

Henning Valen, studentstyret ved NIH

Gode retningslinjer viktigst

Studentstyret ved Norges Idrettshøgskole (NIH) har ikke registrert noen direkte henvendelser som tar for seg en kultur ved når det gjelder usunt kroppsfokus. Men vi har sett tallene fra Læringsmiljøundersøkelsen, og ser at dette kan være en aktuell problemstilling her på skolen. NIH er en idrettshøgskole, og det er naturlig at kroppen er

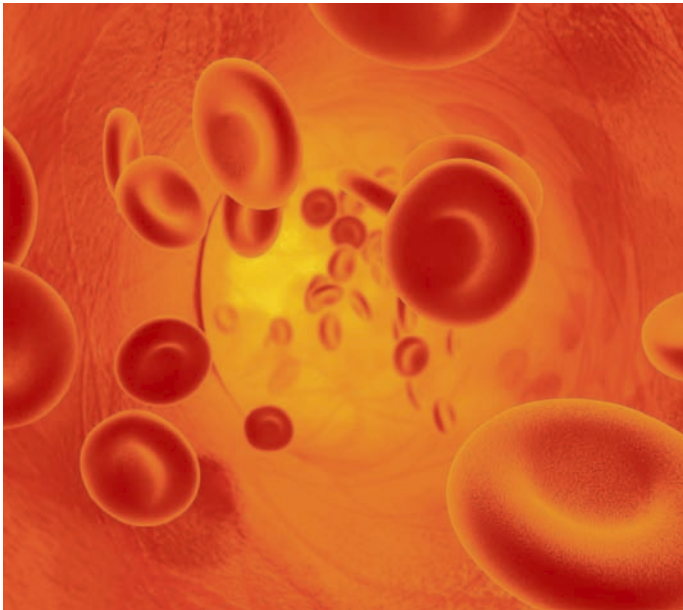
«En student som får spiseforstyrrelse er en for mye.»

mer i fokus her enn ved mange andre skoler. Det som er viktig er at skolen har gode retningslinjer dersom slike saker dukker opp. NIH er mer beredt på å ta i mot studenter med slike problemer enn andre skoler. Et videre tiltak etter at resultatene kom fra undersøkelsen var at Læringsmiljøutvalget ved NIH innkalte Studenthelsetjenesten i SiO til møte 9. mars for å finne flere løsninger på hvordan slike problemer bør håndteres, og utarbeide en plan om fremtidig samarbeid for å løse slike saker på en best mulig måte.

Studentstyret ved NIH ønsker å legge til rette for at alle studenter skal ha en god studenttilværelse, og én student som får spiseforstyrrelse er en for mye. Selve spørsmålet ble diskutert i etterkant i Læringsmiljøutvalget, og de kom frem til at spørsmålet var stilt for åpent og lite konkret. Heldigvis viser spørsmålet likevel at studentene ved NIH har en reflektert holdning rundt hvordan studiene ved NIH kan skape en misnøye med egen kropp.

Fadderordningen på UiO har følgende arrangementer, ingen av dem med alkoholservering: idrettsdag, Hovedøyatur, hageleker, rebuser, samt et foreløpig hemmelig (alkoholfritt) arrangement.

Akkurat som Dhoski, ønsker vi å bidra til et akademisk sosialt fellesskap for studentene.

DET LEVENDE UNIVERSITET I ÅS UNIVERSITETET FOR MILJØ- OG BIOVITENSKAP

INSTITUTT FOR INTERNASJONALE MILJØ- OG UTVIKLINGSSTUDIER, NORAGRIC TILBYR FLERE SPENNENDE STUDIER

BACHELOR

- Internasjonal Miljø- og Utviklingsstudier

MASTER

- Internasjonale Utviklingsstudier
- Internasjonale Miljøstudier
- Internasjonale Relasjoner (NUPI)

DOKTORGRAD

- Utviklingsstudier

Vi har et internasjonalt miljø og undervisningen foregår på engelsk

MER STUDIEINFORMASJON OM ALLE VÅRE 43 MASTER- OG 18 BACHELORTILBUD, SE umb.no ELLER SEND SMS KODEORD UMB TIL 1960 FOR STUDIEGUIDE

« MASTEREN FRA BI GAV MEG DRØMMEJOB BEN I EMI MUSIC »

Daniel Ursin Haugen – EMI MUSIC NORWAY

Les mer om hvilket av våre 8 masterstudier
som passer deg på www.bi.no/msc

TYNGDEN DU TRENGER

magasin

Feltarbeid

Spillforskere er ikke som andre forskere. Universitas' utsendte dvergekriger møtte førsteamanuensis Faltin Karlsen (bildet) for å snakke om spillvold og cybersex.
side 22–24

Men in Black: Svart dress, silkeslips, rikelige mengder hårvoks og pilotbriller. Kompisene Petter A. Bråthen (19) og Eirik C. Bolsø (20) har kledd seg ut til klassebildet.

Drømmende blikk: Helt siden hun så sin første collegefilm og begynte å følge med i

Under fabrikkpipene som spyr ut mosselukta ligger portalen til USA. En lukket Lånekasse tvinger drømmende studenter til å betale dyrt for å krysse over Atlanteren.

Den amerikanske

MOSS/OSLO:

tekst: **Ingeborg Huse Amundsen**
foto: **Skjalg Bøhmer Vold**

NEW YORK:

tekst og foto: **Emil Flatø**

Støtte til studier i USA

- Freshman-året i USA er ikke på nivå med høyere utdanning, og vil ikke kunne bli godkjent som del av en norsk bachelorgrad.
- Det gjøres unntak for første året av kiropraktorutdanning, handikap-tilrettelagt utdanning, og skoler som er med i tilleggsstipendlisten.
- 67 universiteter med særlig høye skolepenger er med på denne listen, deriblant Yale, Harvard, Colombia og Princeton.
- Totalt finnes det 3500 universiteter og colleges i USA.

– Say cheeeeeese!

Fotografen står på midten av Mossebrua. Han forsøker å stille fokus, men foto-objektene klarer ikke å stå i ro. En vrmlende gjeng klassekamerater har klumpet seg sammen. Det er tid for å ta klassebilde. To av guttene stiller som Men in Black. Tre blondiner sender et stjålent blikk inn i kameralinsa. Venter. Knips! og de gjør et kast med sine glansfulle Wella-manker. Perfekt timing. Seansen oser av Hollywood. Bortsett fra at det er to trauste, beryktede fabrikkpiper, og ikke Hollywood-skiltet, som ruver i bakgrunnen.

Industribyen. Prinse-Behn og kokke-Hellstrøms hjemsted. Plassen som selger pølse i vaffel på Esso. Og ikke minst: byen med verdens verste lukt. Her, midt i Moss, finnes et lite stykke Amerika. Rett ved siden av Pettersons papirfabrikk står et gult, gammelt hus tyllt inn i røyk. For 70 unge sjeler som deler den samme drømmen, er dette portalen til statene. Lukta sniker seg inn med klimaanlegget på American College in Norway (ACN), og studentene må puste med munnen. Fordi Lånekassen ikke støtter førsteåret av en amerikansk bachelorgrad, freshman year, må de tilbringe et år i forpestet, grønn fyllefis. Dette er prisen for USA. Er det verdt det?

– **Ingenting** som er verdt å ha kommer gratis. Du må ofre noe.

Eirik C. Bolsø (20) har bodd i en brakke i

Moss i snart ett år. Det primitive internatet ligger et steinkast fra skolen og fabrikkene. Etter året i Moss kan studentene søke seg rett inn på tredjeåret ved amerikanske universiteter. Mattestykket er enkelt: Tredje året på videregående + året i Moss = de to første årene av en amerikansk bachelorgrad.

– Det er nedbøren som er verst. Den er ekkel, den! En dag det var virkelig ille, var det en av jentene som brakk seg, sier kompisen Petter A. Bråthen (19) med skrukkenese.

På ACN er alt satt i system. Hvis en mobil ringer i timen, må den uheldige eieren synge en sang høyt. Når studentene skal ha skikkelig fest, må de skrive under på en såkalt partykontrakt med løfte om å shine opp i brakka dagen derpå.

– Festingen blir veldig høylytt. Det rister i brakkene, sier Petter kry.

Studentene er sammen til alle døgnets timer. De har innendørs vannkrig og faste filmkvelder. De har dollet seg opp for homecoming, mast om «trick or treat» på Halloween, og feiret Thanksgiving med kalkun og gresskarpai. Alt for å forberede seg på det som venter dem. ACN er folkehøyskolen Amerika aldri fikk. I Norge.

I brakka sitter Christine Nielsen (19) og ser på tv. Hun har visst det i flere år. Helt siden hun så sin første collegefilm. Helt siden hun begynte å følge med på The O.C. Hun skal til

California.

– Jeg er så glad i solsidene. Jeg vil ha palmer og strand. Det er ikke på grunn av guttene at jeg vil til California, altså. Tvert imot. Jeg har hørt at det er mange stygge gutter der, faktisk, sier hun. Fingrene er krysset for en plass ved University of South California.

– Hun ene i The Hills studerte ved det universitetet jeg vil inn på, opplyser hun.

Foreløpig bor Christine i en bygningsarbeiderbrakke i mindre glamorøse Moss. Striden om støtteordning er sterk. Den amerikanske ambassaden, ANSA og Lånekassen selv er proklamert fiender av dagens politikk. Talen er klar: Støtt freshman-året! Bak rattet sitter Kunnskapsdepartementet (KD), og nekter å starte bilen. Alt dette pågår over hodet på dem det virkelig angår: Studentene.

Bare en snau uke og et par eksamener til, nå. Så venter sommerferien. Og etter sommerferien skal endelig portene til det amerikanske kontinent åpne seg for de tålmodige studentene. Inntil videre blir den amerikanske studiedrømmen liggende igjen på puta.

– I august bærer det over til USA, sier Eirik. Å reise til statene er alt han vil.

– Jeg er veldig fascinert av Amerika. Alt er så annerledes der, og du har alle muligheter innenfor rekkevidde. For litt siden var jeg i New York. Det var veldig overveldende. Alt var så ufattelig stort.

på The O.C har Christine Nielsen (19) vært sikker: Hun skal til California. I mellomtida bor hun på brakke i Moss.

Kjedekjøp: Nærmeste Starbucks er aldri er langt unna et amerikansk universitet. Aurora Lendes skoleutgifter blir betraktelig høyere av de tre kaffekoppene hun kjøper der daglig – utgifter hun gladelig betaler.

studiedrømmen

Samtidig, på den andre siden av Atlanteren, i nettopp New York, sitter Aurora Lende på en terrasse midt i Columbia campus og speider utover plenen. Kirsebærtrærne er i full blomst – et merkelig innslag av natur i de få trafikk-løse kvartalene Columbia har skånet fra den skitne, høyreste, pulserende byen rundt. Det er vår i det store eplet.

– Ved siden av forelesninger og den slags jobber jeg minst åtte timer hver dag, sier Aurora Lende.

– Lørdag og søndag inkludert.

Aurora er student ved Barnard College, en liberal arts-skole for kvinner ved Columbia University. Hun er en som har klart å komme seg over, tross den vanskelige støtteordningen. Prestisjeuniversitetet Columbia er nemlig med i Ivy League, amerikansk utdannings elitegruppe av åtte universiteter, og er dermed på Lånekassens «Michelin-kart» over skoler som der du kan få tilleggsstipend. Aurora sikter høyt, og traff. Hun er helt klar på at USA var det eneste riktige valget.

– En liberal arts-utdannelse gir deg en fullere forståelse av ting. Norge har ikke en «equivalent» til en liberal arts-skole. Vi som

studerer her kommer tilbake med noe helt spesielt, vi bidrar med noe Norge kommer til å trenge om det skal holde seg «competitive», sier hun på karakteristisk Norwenglish.

Columbia har nylig blitt kåret til USAs mest stressende universitet, men Aurora vet ikke helt om det er mest henne selv eller skolen som krever så mye av henne. Når hun snakker om den overmenneskelige timeplanen sin er det uten et snev av selvtillit. Eller jammer. Snarere kvikner hun til og forteller om hvor inspirert hun er.

«Jeg kan snakke en liten stund i morgen,» svarer Maren Grønli i en ganske forsinket tekstmelding, «men jeg har utrolig mange eksemplarer om dagen».

Hun går førsteåret på businesskolen Bentley University utenfor Boston og selv om skolen har høy anseelse innen businessutdanning, får hun ikke ett øre fra Lånekassen. Hvordan hun har fått det til, uten å måtte ta omveien innom Moss?

– Mine foreldre betaler absolutt alt. Man er avhengig av å ha ressurssterke foreldre for å kunne gå førsteåret.

I likhet med Aurora, er Maren fast bestemt på å bli, og begge elsker skolene sine. Hvordan kan det ha seg, når alternativet er så behagelig – både økonomisk og arbeidsmessig – som en studenttilværelse i Oslo tross alt er?

– Jeg merket med en gang jeg kom hit at

nivået er mye høyere her, sier Maren, og legger til at hun ser tungtveiende grunner til å begynne med det dyre førsteåret, i stedet for å flytte over senere.

– Første året er da man etablerer seg og blir kjent. Dessuten er det mye mer hjelp å få som førsteklassing, det er mye mer fokus på å orientere deg i riktig fagretning enn senere.

Om man har foreldre som betaler skoleregninga eller ikke – én ting kan sies på generelt og uvitenskapelig grunnlag om de norske studentene i USA. De kommer ofte fra Oslo vest.

– Jeg tror den omtrentlige observasjonen er gyldig, sier Lende med et selvironisk smil. Selv er hun fra Holmenkollen.

– Men jeg tror dårlig rådgivning forklarer mye av grunnen. Det spesielle med folk fra Oslo vest er at de ofte har foreldre som har studert på lignende steder. Om Harvard bare er noe du har sett på kino (senest i *The Social Network*, journ.anm.) fortøner det seg som langt utenfor rekkevidde. Det er jo ikke nødvendigvis sant.

Ingen av foreldrene hennes har imidlertid fullført høyere utdannelse. Men på telefon fra Boston kan Midtstuen-jenta Maren Grønli styrke begge trender.

– Jeg har gått på ungdomsskole med de fleste som er her nå, sier hun.

– Og jeg tror brorparten studerer ►►

«Hun ene i *The Hills* studerte ved det universitet jeg vil inn på.»

Christine Nielsen (19), ACN-student

Erkeamerikansk: – Jeg er veldig glad i peanøttsmør. Jif er så mye bedre enn Skippy! sier ACN-rector Krista Lauritzen, som har et stort glass stående parat på kontoret.

Intimtskole: Samholdet på skolen har gitt næring til hele syv interne kjærestepar.

Skolefri: – Jeg tror de fleste ser på dette som et friår, sier Irene Hugås (til høyre) om tida på Gateway College.

Prisen for USA

Alle priser gjelder for ett år og er regnet i kroner.

American College of Norway (ACN)

Tilbyr ett skoleår av den amerikanske bachelorgraden, for å overføres til USA. Garanterer studieplass ved University of North Dakota og West Chester University i Pennsylvania.

Skolepenger (år):	60 000
Materiell:	5 000–6 000
Bolig:	40 000
Kostnad (Lånekasse-støtte):	90 800
Kostnad (egen regning):	4 200–15 200

Barnard College

26. beste nasjonale «liberal arts»-skole. Underlagt Columbia University, der mange av fagene tas.

Skolepenger (år):	212 000
Bolig:	42 000
Obligatorisk kantine:	28 000
Kostnad (Lånekasse-støtte):	170 000
Kostnad (egen regning):	52 000

Bentley University (tidl. College)

32. beste skole i USA for business på laveregradsnivå.

Skolepenger (år):	200 000
Kost og losji:	68 000
Kostnad (Lånekasse-støtte):	0
Kostnad (egen regning):	268 000

Gateway College – New York

I prinsippet en del av Høgskolen i Telemark, tilbyr Fashion Management og Philosophy og Human Rights (på norsk).

Skolepenger (semester):	41 500
Bolig (anslag):	24 000–46 000
Kostnad (Lånekasse-støtte):	28 000
Kostnad (egen regning):	21 000–43 000

Kilde: americancollege.no, barnard.edu, bentley.edu, U.S. News, gatewaycollege.no, lanekassen.no

» økonomi.

Er det virkelig Lånekassens jobb å sørge for at Oslos rikeste ungdom får en fremragende utdanning? Både Lende og Grønli ser de vanskelige prioriteringene finansieringsapparatet må gjøre.

– Det er nok en sannhet i at mye USA-støtte går til de som allerede har penger. Sånn sett kan systemet være i konflikt med en del norske prinsipper, sier Aurora Lende forundret.

Hun er opptatt av at det er mange andre ting myndighetene kan gjøre for å friste flere til å dra over dammen.

– For eksempel bør de oppfordre studenter til å fullføre gradene sine på tre år, og ikke fire, noe som er fullt mulig. Og jeg er avhengig av pappa for å kunne ta fag her i sommer, selv om det har mye å si for studieprogresjonen, sier hun.

Maren Grønli, som er avhengig av pappa for ganske mye større summer, mener det er Lånekassen, snarere enn studentene, som trenger opplysning.

– Jeg er ikke mot «elitelisten», men Lånekassen bør kanskje se litt nærmere på hvilke skoler som står der. Når jeg ikke fikk støtte for verken dette eller den prestisjetunge amerikanske kostskolen jeg fullførte videregående på, mens man får stipend for å gå på Gateway i New York, synes jeg kanskje de burde se litt nærmere på prioriteringene sine.

En t-banetur gjennom Manhattans notorisk slitne tunneler er alt som skal til for å ta deg fra Columbias velfriserte golfklubbcampus til nettopp Gateway College. De oppussingsklare lokalene er kanskje ikke like ærverdige som Columbias mahognykledte rom, men strøket er til gjengjeld veldig *fashion*. Skolen holder til rett over kinoen hvor Robert de Niro ar-

rangerer TriBeCa-festivalen, rett opp gata fra der finansfolket kaster i seg en finere lunsj, og med en sånn dampstim som har blåst opp skjortene på alle fra Marilyn Monroe til Carrie Bradshaw rett utenfor. At strøket er fasjonabelt, passer ypperlig for jentene som studerer moteledelse. Men har det vært lærerikt?

– Nja, kommer det nølende fra flere av dem.

– Hadde ikke dette vært i New York, hadde jeg nok ikke giddet, sier Irene Hugås på mellomfornøyd trønderesk.

– Jeg ville studere moteledelse, men føler ikke jeg har lært noe.

Selv om lærerne visstnok har lyttet til kritikken de har fått, er ikke jentene nådige. En annen jente startet visstnok til og med en Facebookside – «Gateway opprør».

– Jeg synes nesten det er flaut å si at jeg har gått her, sier Stine Ingjer Eriksen.

Flere svarer at de hadde vurdert å søke på en amerikansk skole om mer støtte var tilgjengelig. Gateway krever tross alt også skolepenger – «Det er noen som går med lett overskudd her,» er det en som sier hentydende om den saken.

– Men vi får gratis kaffe, da, sier Rikke Sand.

– Det må du få med.

Så gir kanskje ikke Gateway deg, for å sitere en annen kommersiell aktør, tyngden du trenger. Og ikke alle har foreldre til å betale freshman year eller karakterene til å komme inn på Columbia. Men ser framtida lysere ut?

Stjerner og striper vaier i vinden i Oslo, Norway. Inni den geometriske, svarte kolossen av en bygning sitter Barry B. White på sitt kontor. Godt beskyttet bak høye gjerder, en tidkrevende sikkerhetskontroll og påpasse-

lige vakter. Han er USAs mann i Norge. Ambassadøren har mye på hjertet i dag, og byr Universitas på pulverkaffe. Vi skal snakke om en av fanesakene hans.

– Jeg mener at Kunnskapsdepartementet (KD) bør støtte freshman-året i USA. Alle norske studenter som ønsker å ta en fireårig grad i USA bør behandles likt. Når studentene tvinges til å finansiere førsteåret selv, diskriminerer det dem som kommer fra mindre velstående familier. Dette rokker ved Norges prinsipp om likhet, sier Mr. White.

Selv husker han sin egen studietid godt. Som freshman fikk han mange venner. Venner som står ham nære også i dag. Mr. White er ikke i tvil:

– Det er viktig at studenter som kommer til USA får en full grad. KD hopper over ett år av den amerikanske utdanningen, og gjør norske studenter som vil til USA en bjørnetjeneste. Du kan ikke si at siste året av videregående skole i Norge gir deg den samme erfaringen som et år som freshman i statene, konstanterer han.

Mr. White fatter ikke hvorfor støtteordningen ikke forandres.

– KD har ikke gitt meg en eneste overbevisende grunn til at freshman-året ikke skal støttes. Jeg har snakket med folk i arbeidslivet, i skoleledelsen og partiledere. Jeg har ikke møtt noen, bortsett fra KD selv, som støtter dagens ordning.

Ambassadøren har rett. Det er virkelig Kunnskapsdepartementet mot røkla. Også

«Mine foreldre betaler absolutt alt. Man er avhengig av å ha ressursterke foreldre for å kunne gå førsteåret.»

Maren Grønli, norsk student i USA

Akademisk kampsak: Siden Mr. Barry White ble USAs ambassador til Norge i 2009, har han forsøkt å overbevise kunnskapsminister Tora Aasland & co. om at de må legge om politikken.

«KD hopper over et år av den amerikanske utdanningen, og gjør norske studenter som vil til USA en bjørnetjeneste.»

Barry White, USAs ambassador

Lånekassen selv ønsker å støtte freshman-året i USA.

– Lånekassen har foreslått at det gis støtte til freshman-året i sitt støttebudsjett for 2012. Utover det har vi ingen innflytelse på dette. Det er KD som må ta beslutningen, sier informasjonsrådgiver i Lånekassen, Paula Bjertnes, til Universitas.

Selv tar departementet oppstyret med knusende ro. Statssekretær Kyrre Lekve forklarer:

– Vi kommer ikke til å endre dagens ordning slik det ligger an nå, og vi kommer helt sikkert ikke til å støtte freshman-året. Det vil være å støtte feil nivå i utdanningen. Hovedregelen er at norske studenter bør begynne på sophomore-året, sier Lekve urokkelig.

Han støtter seg til Bologna-prosessen, der Norge og en rekke andre europeiske land har bestemt at freshman-året tilsvarer det siste året av en enten 12-årig eller 13-årig utdanning.

– Vi skal støtte høyere utdanning. Da er det unaturlig å støtte noe som tilsvarer siste året på norsk videregående skole. Norske studenter skal ikke dra til USA for å ta tredje året på videregående på nytt. Vi gjør dem en bjørnetjeneste hvis vi gir dem et ekstra år med studielån som ikke gir noen godkjent utdanning, sier Lekve.

En passasje på ti meter med persiske tepper fører frem til rektor ved American College i Moss, Krista L. Lauritzen fra Minnesota, sitt kvadratiske kontor. Hun sitter foran en tom boks med Jif peanøttsmør. Den beige smørja ligger klint inntil hardplasten i knivstripet mønster.

Planen var å være i Moss i ett år, men nå teller hun sitt nittende år i mosselukta. Og

ja, hun kan konstantere at den var verre før. Krista hadde en drøm om å komme til Norge. Nå skytler hun nordmenn til hjemlandet.

– Våre studenter er amerikafrelste. De er hekta på en idé. I søknaden skriver de at de har vokst opp med Disney-filmer, og smakt sitt livs beste hamburger på ferie i statene, sier hun.

Naboene derimot er ikke like glade i Amerika. To dager før Universitas' besøk, blafret det amerikanske flagget i illeluktende mossevind. En patriotisk student hadde heist nasjonen til topps. Gleden skulle vise seg å bli kortvarig. Hva som egentlig skjedde, er uvisst, men det sies at hyllesten til Amerika ble for hard kost for proletarene på fabrikkene. Tilbake står en flaggstang uten flagg.

Krista er redd dagens støtteordning gjør at flere gir opp drømmen. Hun er enig med sin landsmann Mr. White.

– Lånekassen burde støtte hele den amerikanske bachelorgraden. Dagens løsning er for lettvin. De hviler på den dårlige unnskyldningen om at siste året på norsk videregående skole tilsvarer freshman-året i USA, hvilket er feil.

– Men hva ville skjedd med ACN hvis alle kunne dra direkte til USA med statens penger på konto?

– Det ville kanskje gjort det litt vanskeligere for oss ved ACN å rekruttere hit, men norske studenter trenger uansett hjelp til å søke seg inn på amerikanske universiteter. Mange bruker et helt år på dette. Vi hjelper til med alt, og garanterer dem universitetsplass, svarer Krista.

Inne i det gule, gamle huset i skyggen av papirfabrikken skal faget Poetry and Drama avsluttes med diktopplesning. På tavla har

studentenes yndlingslærerinne Rebecca Leber-Gottberg skrevet «Poetry Slam Dunk!» i store, barnlige bokstaver. Det koker i klasserommet. Petter, Eirik, Christine og resten av klassen fniser, hvisker, slår i pulten og hoier. Gutten i hjørnet begynner å knipse, og rytmen brer seg over rekkene. Unge øyne flakker, ungt blod bruser og unge følelser tar saltomortale.

– HEY! You guys are adults. Please be quiet! Rebeccas amerikanske røst bærer gjennom rommet.

– When did we become adults? spørres det obsternasig fra tredje rad.

Simultant latterutbrudd og pubertale hyl. Med jernhånd rydder Rebecca opp i rekkene, og separerer bråkete erteris. Så kan timen begynne. Studentene skal fremføre egenkomponert poesi. Det hele tar form som en fordums sommeravslutning i aulaen på barneskolen. Bare uten foreldre. Og med tykk amerikansk aksent. Lene Matsen stiller seg foran klassen. Nå skal hun ta farvel med Moss.

*«It's finally time to go away
Here we come USA
We have spent too much time in this place
but we had a good time in many ways
The place has a really bad smell
but there is something I got to tell
Its finally time to go away
Here we come USA»*

magasin@universitas.no

«Vi skal støtte høyere utdanning. Da er det unaturlig å støtte noe som tilsvarer siste året på norsk videregående skole.»

Kyrre Lekve, Kunnskapsdepartementet

Helene Uri mener de fleste damer burde være mer kjerring. Selv er hun ikke mye til kjerring. Det er derfor hun skriver bøker.

Uris post

tekst: **Nordis Tennes**
foto: **Ketil Blom**

– Kjære vene!

Helene Uri oppdager to støvdatter på gulvet i den nyoppussede leiligheten rett bak slottet. Med lysekroner på gjestetoalettet og Pushwagner på veggen kunne den vært hentet rett ut fra et interiørmagasin. Hun serverer grønn te i hvite tynne porselenskopper mens hun forteller at hun har plantet stemorsblomster på verandaen.

– Det irriterer meg veldig at jeg ikke har fått alfabetisert bøkene, sier hun og ser på bokhyllene som

går helt opp til taket.

Snart kan hun sette inn to nye bøker under U for Uri: romanen *Kjerringer* og læreboken *Latin for begynnere*, som hun har skrevet

sammen med universitetslektor ved Universitetet i Oslo, Tor Ivar Østmoe. Det er ikke tilfeldig at den siste boken faktisk blir anvendt i den første.

I *Kjerringer* møtes fire damer på et latin-kurs, og bestemmer seg for å ta grep og hevne seg mot mennene som bruker kvinner som stumtjenere. De bestemmer seg for å bli kjerringer.

– Om man er kvinne vil man bli utsatt for hersketeknikker en eller annen gang i løpet av livet. Jeg tror det er mange damer som kunne vært mindre dame og mer kjerring.

Men det er forholdet mellom språk og kjønn som var utgangspunktet for romanen.

– I Aftenposten en dag stod det «en lege og en kvinnelig psykolog.» Altså, hallo?

At det tas for gitt at leger og psykologer er menn, gjør henne oppgitt. Hun kaller det

språklige asymmetrier.

– Slike asymmetrier er i stor grad med på å avdekke ubevisste holdninger hos de som skriver, og hos leserne som ikke reagerer.

De fire kjerringene i romanen møtes på et innføringskurs i latin. Det er et resultat av Uris dårlige samvittighet.

– Jeg har bestandig følt at jeg burde kunne latin. Latin er opprinnelsen til alt!

Som en styrelse fra himmelen ringte Kagge forlag og spurte om hun ville skrive en bok om nettopp latin.

– Jammen, herregud! sa jeg da. Men jeg kunne jo ikke latin, og da kom de opp med Tor Ivar Østmoe. Flere kapitler er samtaler hvor jeg stiller naive spørsmål og han svarer.

Det er denne boken som kjerringene leser, og en av de fire hovedpersonene i boken er faktisk førsteamanuensis, som Uri en gang også var. Hun har en mannlig professorkol-

«Jeg tar det ut på papiret. Men jeg lever meg veldig inn i disse hevnaktene, jeg gjør det.»

lega som helt klart er mannssjåvinistisk, og de hevner seg på ham ganske grundig.

– Det er en bitteliten selvbiografisk episode med hvor jeg vet at jeg har blitt annerledes behandlet fordi jeg er kvinne.

– *Jaha?*

Det blir stille noen sekunder. Hun tar seg god tid før hun svarer.

– Jeg må tenke litt på om jeg kan fortelle deg om den. Du hadde likt det, altså, det er faktisk noe som skjedde på Blindern.

– *Har du noen gang hatt lyst til å virkelig hevne deg på noen?*

– Jeg er ikke så veldig kjerring selv, det er derfor jeg skriver bøker. Jeg tar det ut på papiret. Men jeg lever meg veldig inn i disse hevna

Helene sitter foran pulten på Ramstad ungdomsskole i Bærum. Hun er en pliktoppfyllende og flink elev. Rekker opp hånda. Skriver fantasifulle stiler med sirlig løkkeskrift om folk som opplever noe helt utenom det vanlige. Sluker bøker om heltinner som Madame Curie og Florence Nightingale r

– Den første boken jeg fikk handlet om en lilla gnu, og jeg husker jeg var livredd for denne gnuen.

Senere flytter familien til Ullevål hageby, og Helene begynner på Berg videregående. I samme klasse går også Ingolv. Han synes Helene er både smart og vakker. Som 17-åringer, på en trapp utenfor utestedet Liket i Ullevål hageby, blir de sammen. Puben eksisterer ikke lenger. Men det gjør forholdet.

Veien fra hagebyen til Universitetet i Oslo er ikke lang, og valget faller på nordisk litteratur grunnfag. Selv om hun på et tidspunkt stod med søknadspapirene til Arkitekt

– Det hadde nok litt med manglende selv

Manglende selv

– Man begynner jo å tenke. Det ene øyeblikket var hun lykkelig og nygift, det andre lå hun på sykehus og kunne dø. Hun snakker lavere og ser ut av vinduet på noe langt borte. – Det var en vekker på mange måter. Jeg har vel blitt litt mer ydmyk.

Doktoravhandling, barn og debuten med ungdomsromanen *Anna på fredag*. Det er først nå hun skjønner at hun har noe mer i seg. Men til å begynne med er hun først og fremst forsker, bøkene er bare en hobby.

Hun får fast stilling som førsteamanuensis i lingvistikk på Blindern, og fortsetter å skrive. Men så oppstår det en konflikt mellom Uri og ledelsen ved Institutt for lingvis

– Det var en personalkonflikt, jeg gikk ganske dårlig sammen med en i instituttledelsen. Vi ble ikke helt enige om ting.

Det går så langt at Helene må ta et valg. Skrivningen er blitt viktigere og viktigere, hun har skrevet tre romaner og tre barnebøker som har fått god tilbakemelding. Men det er vanskelig å kombinere begge deler. For Helene er det ikke et alternativ å gjøre en av delene halvveis.

– Det var enten eller. Det var vanskelig helt fram til at jeg hadde bestemt meg. Da avgjørelsen ble tatt, og jeg hadde postet den brune konvolutten med oppsigelsen, var det veldig deilig. Jeg hadde ikke sagt opp om jeg ikke visste at jeg kunne ha en fremtidig forfatterkarriere.

– *Var du noen gang redd for å bli ekskludert fra litteratur- og språkmiljøer?*

– Nei, jeg var jo bare i konflikt med én person. Men jeg var redd for å bli en språkdame som alle avisene ringer til, og som uttaler seg om alt. Jeg har bestemt meg for å ikke uttale meg om ting jeg ikke kan.

En ting er å si opp på Blindern på grunn av interne konflikter. Å gi ut en roman om akkurat dét, er noe helt annet. I 2006 kom *De beste blant oss*, som handlet om intriger og konflikter på det fiktive Institutt for futuristisk lingvistikk. Hun var forberedt på debatt, men påstår at hun kunne vært mye mer utleverende. Uri ville aldri tatt en Knausgård.

– Knausgårds prosjekt er dypt uetisk og amoralsk. Slike ting skal ikke jeg gjøre, men jeg har ikke noe ønske om det heller.

Alt virker så enkelt. Kreativ, disiplinert, snill, hjelpsom, omsorgsfull og intelligent. Alle har bare positive ting å si om Helene. Hun hjelper barna med leksene, innreder leiligheten og har hengt sin egen kunst på veggen. Ingen Helene som har en ukjent fortid som bartender på Ibiza eller skattesnylter med hemmelige uthus på landet. Som ekte

Helene definerer bort de tingene hun ikke kan. Er det derfor hun virker så innmari vellykket og perfekt der hun sitter og prater om bruddet med Blindern som om det skulle vært det samme som å kvitte seg med en eggkoker? Den bare funket ikke, og dessuten tåler hun ikke egg og kan like godt spise noe annet.

Selv påstår hun at hun ofte er langt nede. Men med en kopp grønn te og en sjokoladetrøffel er alt greit igjen. Det er bare én ting hun er redd for, og det er skrek

«Jeg var redd for å bli en språkdame som alle avisene ringer til, og som uttaler seg om alt. Jeg har bestemt meg for å ikke uttale meg om ting jeg ikke kan.»

mer. I en alder av 25 år så hun Indiana Jones på kino, men måtte gå halvveis. Fra en film med 12-årsgrense.

– Årene på Blindern har gjort meg til en svært rasjonell kvinne, men med en gang det blir mørkt: hva er det egentlig under den sofaen? Kanskje en lilla gnu?

Noe av det hun har definert bort, er bilkjøring og musikk.

– Jeg har gitt opp å sette meg inn i pop og rock. Da jeg var 16 bestemte jeg meg for at det ikke var min greie.

– *Ikke språket i sanger engang?*

– Vi er ferdig med det temaet nå.

– *Men var ikke du med i Ravis musikkprogram «Landeplage»?*

– Jo, men da så jeg bare på teksten og analyserte den litterært. Og det var jo veldig gøy, da.

Under arbeidet med *Kjerringer* har barna og katten Sushi vært med på manusbearbeidelsen. Hun leser utdrag fra alt hun skriver høyt, og de kommer med innspill. På den måten kan hun være en god mor og en god forfatter samtidig. En gang oppdaget datter

Helene Uri (46)

- Født: 11. desember 1964 i Stockholm.
- Skrev doktoravhandling om afasi.
- Jobbet som førsteamanuensis i lingvistikk fra 1998 til 2005 ved Universitetet i Oslo.
- Har gitt ut en rekke bøker og fagbøker for barn og voksne.
- Jobber som forfatter på heltid.
- Sitter i en rekke styrer og utvalg innen språk og litteratur.
- Gift med økonom Ingolv Hageberg og mamma til Ingvild (14) og Helle (17).

Hemmelige notater: Helene Uri har alltid med seg en notatbok hvor hun skriver ned ideer til nye bøker. Her har hun funnet notatboken fra da hun skrev *De beste blant oss*.

en Ingvild en skrivefeil, og da ble hun veldig stolt.

– Jeg opprettholder Finn Erik Vinjes språkvettregel nummer 10: bruk ørekontrollen. Kan ikke fotografen ta og skjenke litt te til oss damene?

Fotografen skjenker te.

– Men jeg har nok hoppet over noe når jeg har lest.

Barna beskriver henne som snill og hjelpsom, men også som en kontrollfrik som må ha det ryddig rundt seg hele tiden, og som liker at ting blir gjort, gjerne med en gang. Hun bruker mye tid på å kjeft

– Det er ikke sånn at jeg må ha ro, måkeskrik og rødvin for å skrive. Jeg kan skrive hvor som helst. Men jeg er veldig utålmodig på en lite tolerant måte, jeg holder ikke ut at ikke alle andre vil det samme som meg.

Familien er viktig, men skrivningen er skremmende viktig. Skremmende fordi hun aldri vet hvor lenge hun kan leve av å skrive.

– De fleste forfattere opplever at de er på topp, og på et eller annet tidspunkt går det nedover. Noen få klarer å holde koken lenge.

– *Tror du at du klarer det?*

– Det hadde vært veldig lite typisk meg å svare «Ja! Det tror jeg!». Det vet jeg virkelig ikke.

– *Skal du tilbake til Blindern, da?*

– Ja, de står vel med åpne armer og tar meg imot der, tror du ikke det?

Denne våren har det vært mange lister over gjøremål. Ny leilighet og to bøker som skulle bli ferdig. For en gangs skyld ble det en liten utsettelse av en deadline til forlaget.

– Jeg liker å «ticke» av når ting blir gjort.

– *Hvordan ville du skrevet det?*

– Jeg ville skrevet det med «ck». Men som styremedlem i språkrådet så ville jeg jo egentlig ikke brukt det ordet. Men det er ditt problem.

– *Vil du si at du er en vaktbikkje overfor det norske språket?*

– Nei, ikke vaktbikkje. Jeg retter ikke på folk når de snakker, jeg er mer opptatt av at man skal skrive riktig, for der har man faktisk et sett av regler man kan forholde seg til.

Hun synes det er «utrolig fascinerende» hvor mye folk bruker «i forhold til». Noen klarer faktisk å stappe det 15 ganger inn i en setning, uten å bruke det riktig; sammenlignet med noe. Hun må innrømme at hun *kan* irritere seg over skrivefeil.

– Jeg blir provosert når jeg går på en fin restaurant, hvor de har orkideer på do og sånne fine håndklær. Men menyen er full av skrivefeil og dyre messingskilt med ordde

Hun sitter i styret i Forfatterforeningen, styret i Språkrådet, presidiet i Det

Norske Akademi for Sprog og Litteratur, styret til bokhandlerkjeden Read, Aftenpostens språkutvalg, og den norske juryen for Nordisk Råds litteraturpris. Og i juryen til NTBs språkrådspris.

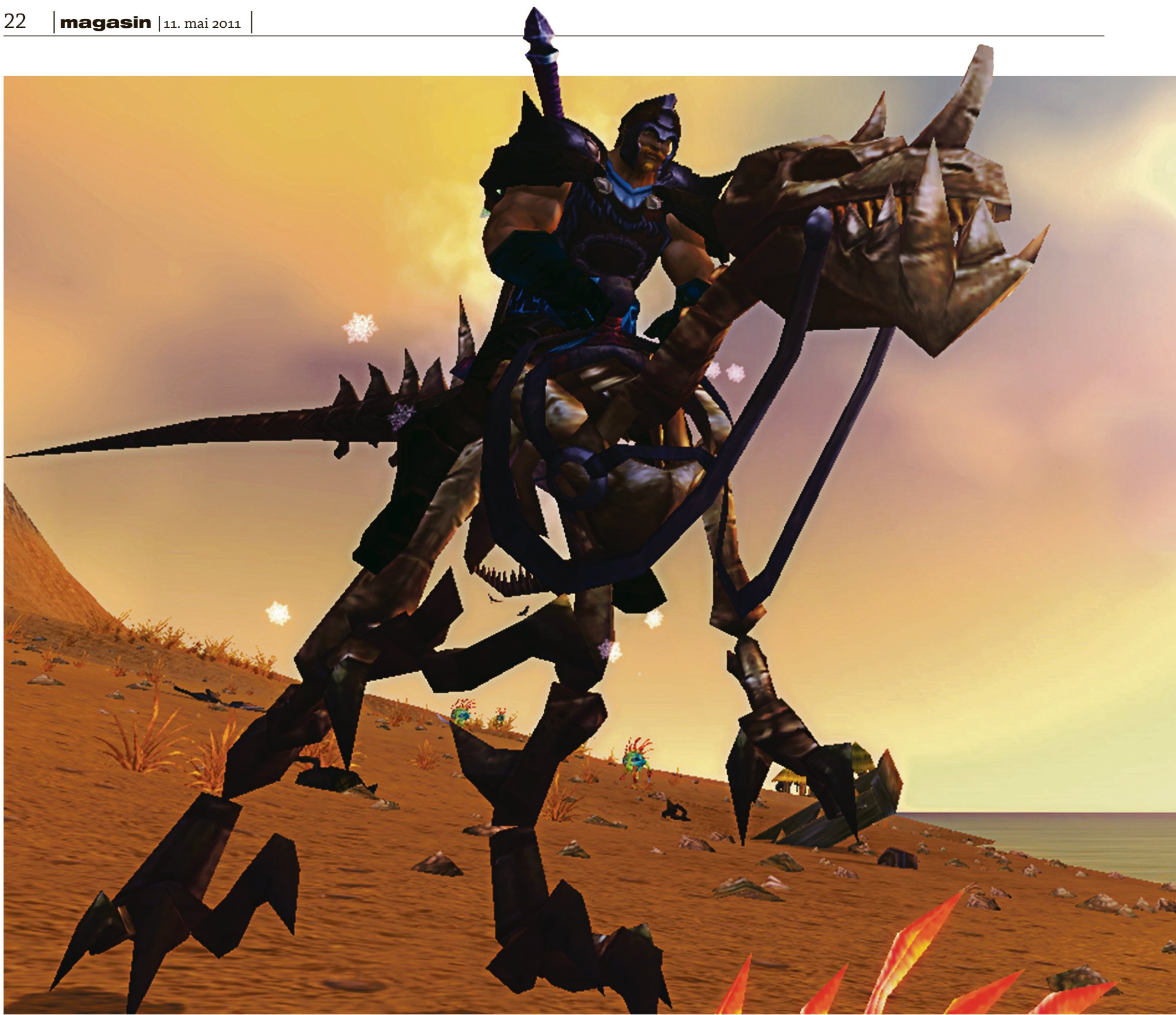
– *Er ikke det en slags vaktbikkjerolle?*

– Språkrådet drev mer med det før, men nå jobber vi mer med å følge opp den stortingsmeldingen i forhold til...

– *Ja, nå må du passe deg.*

Helene ler høyt.

– Ja, ikke sant. Man blir så smittet av det. Det er så fascinerende.

Blir man en overvektig skoledrapsmann av virtuelle eventyr?
En fordrunken dverg møter to krigere som bedriver forskning av en annen verden.

WoW-effekten

tekst: Mikael Lunde

World of Warcraft (WoW)

- Verdens største abonnementsbaserte MMORPG (Massively Multiplayer Online Role-Playing Game).
- Hver spiller kontrollerer en karakter i fantasyuniverset Warcraft.
- Lansert i 2004, utviklet av Blizzard Entertainment.
- Har (per oktober 2010) over 12 millioner brukere.

En mild, stille bris røsker lett i det lange, røde skjegget til Istaru. De mektige trærne langs åskammen kaster lange skygger, og ettermiddagssolen gir skogen et gyllengrønt skimmer når Universitas' utsendte dverg nærmer seg byen Stormwind. Landskapet virker nesten unaturlig pittoresk og fargemettet.

Storslåtte borger og katedraler tårner over ham når han entrer byen. Men det som fanger oppmerksomheten er en kriger, så mektig som de blir, midt på gaten. Det er Adhactor, en paladin, sittende på et digert misfoster av en struts.

– Det er en raptor, presiserer Adhactor, og rir av gårde på beinrangelet.

På andre siden av klesskapet, i den mer eller mindre virkelige virkeligheten, er doktor

Adhactor kjent som Faltin Karlsen, førsteamanuensis ved Norges informasjonsteknologiske høyskole (NITH). Der forsker han på – og i – dataspill, spesielt World of Warcraft (WoW).

I verdenen vi befinner oss i har den rødhåra, fordrunkte dvergen blitt jaget av troll gjennom fremmede land, fløyet på en gammel ørn over storslåtte fjell, og flådd mangt et villsvin for å få møte forskeren. Sammen setter de ut på en quest for å finne «eliten» Hogger, fange et par fisk, og kanskje få et innblikk i hverdagen til en spillforsker.

Adhactor etterlater et spor av døde beist når det lille brorskapet stormer innover i ødemarken. Avataren (den brukerstyrte karakteren) er level 85, det høyeste nivået som er mulig å oppnå. Det har nødvendigvis blitt noen

timer i spillet i løpet av årevis med forskning.

– Det blir en del spilling som ikke er direkte matnyttig for prosjektet, innrømmer han så å si over skulderen mens han sprer om seg med... Vel, død.

For å få karakteren opp i level, må en queste (bare *nesten* det samme som å kveste). En må tilbringe en del dager og uker i spillet før det er aktuelt å gå på et raid. Desto flere om du skal du skrive en doktoravhandling, og så forske enda litt til.

– Mye av forskningen min handler om samspill i spillet, så bare det å lære seg sjarpong og hvordan man organiserer spilling er viktig, forteller Adhactor.

Mellom trærne i den veldige skogen synes Istaru plutselig å skimte flimmeret av sollys

Hemmelighetsfulle: WoW-utviklerne avslører lite, men en undersøkelse av et lignende spill, Everquest, viste at brukerne i snitt (!) spilte 25–30 timer i uka.

Syndebukker: Medievold får gjerne skylda for virkelig vold. Men det er ennå usikkert om WoW-spillere ofte løper rundt og sløyer dverger med øks på ekte.

på rennende vann. De nærmer seg elven. Der, ved bredden, står et varglignende beist med nagler og øks. Den beryktede Hogger.

Adhactor gir beistet banesår med et stramt blikk. Så å si.

Mens alle skogens dyr angriper dem, prater han upåvirket videre.

– Når man spiller og interagerer med andre, tar man notater på hvordan folk samhandler, og noterer seg ulike sider ved oppførselen til folk. Man forsøker blant annet å beskrive hvordan det komplekse spillsamfunnet er strukturert. Eller hva som gir status i spillet.

– *Så det er den sosiale delen du fokuserer på?* under dvergen.

– Ja, primært. Men også hvordan teknologien tilrettelegger for bestemte typer samhandling.

Adhactors metode kalles virtuell etnografi, altså forskning på «virtuelle samfunn».

Men dette er bare én av mange mulige innfallsvinkler i spillforskningen. Og det er mange forskere der ute, klare til å ta tak i dem. En tid tilbake var omtrent 30 av dem, fra rundt om Europa, aktive på et eget guild – en gruppe spillere som samarbeider i WoW.

– Det var en rollespillserver, så det var en litt annen sammensetning av spillere enn på vanlige servere. Med litt større innslag av cybersex i buskene...

Bilder av gnomer og hårete beist som bedriver ufinheter dukker kjapt opp i Istarus skitne dverghjerne mens han prøver å holde følge med Adhactor mellom høyballer og kyr. De er

på vei til Westfall, et enda litt farligere strøk. For å fange fisk. Forhåpentligvis en litt større utfordring enn å karnøfle Hogger.

På brukeren av spillforskningen, forklarer Adhactor på veien, kan en trekke et skille mellom psykologisk og kulturelt fokus. Akkurat nå prøver han å ta begge de ståstedene samtidig. Hvilket er ganske uvanlig. Og ikke lite krevende.

Psykologien tar gjerne for seg de problematiske sidene ved spill. De som spillere og spillforskere på kultursiden ikke er så glade i å snakke om. Vold og avhengighet, for eksempel.

– *Apropos det*, begynner Istaru, vel vitende om at spillforskere begynner å bli lei av å måtte svare på spørsmål om skolemassakrer.

– *Jeg vet ikke om norsk dagspresse leveres til Stormwind, men det kommer stadig hissige uttalelser om at dataspill skaper farlige holdninger...* sier han. Litt redd for å få en ball av ild som svar.

Adhactor stopper opp og snur seg. Men uten å virke blodtørst.

– Jeg blir litt oppgitt av at folk skal uttale seg så bastant om noe de ikke vet noe om. Det er ofte noen som mener de har «funnet linken» mellom medievold og vold, men det mener jeg er en grov forenkling, sier han.

Atter ridende på strutsen sin («Raptoren :P») med nesa rettet mot Westfall, forteller han at tusenvis av studier viser at medievold ikke påvirker unge i noen særlig grad.

Det er bare fryktelig enkelt å legge skylda der.

– Det er en liten gruppe som er mer sårbar som blir påvirket, men det er atypisk. Går en til voldsutøverne så vil en se at mediene spiller en marginal rolle i forhold til for eksempel dårlig oppvekst og andre sosiale faktorer, sier han.

Når det gjelder WoW, er oppmerksomheten riktignok rettet mot noe litt mer fedmefremkallende: Avhengighet.

Hvorvidt den gjengse WoW-spiller svømmer i sitt eget spekk under et lass av tomme colabokser og snickers-papir eller ei, er virkelig ikke godt å vite. Utviklerne avslører nemlig spektakulært lite om brukerne sine.

Mye forskning tyder likevel på at omtrent én prosent av spillere har et sykkelig forhold til spillene.

– Men «onlinespillavhengighet» er, i motsetning til patologisk gambling, ennå ikke en klinisk term, forteller Adhactor.

Han har ridd i forveien, men Istaru tar ham stakkåndet igjen ved en storslått steinbro som leder over elven, inn i Westfall. Det er et kupert, gyllent landskap i nyanser av gul og oransje, der kornene svaier lett i den brisen. De sikter mot den vakre kystlinjen, som er spekket med monsterkrabber som vil deg til livs.

Noen av dem som står og fisker der, skulle kanskje egentlig stått på et IKEA-lager, vært på skolen, eller solgt hypermoderne kjøkkensløsninger til rikfolk. Problemet er at noen helt mister taket på verden for øvrig, og forsvinner inn i spillet. ►►

Adhactor, aka Faltin Karlsen

- Førsteamanuensis ved Norges informasjons-teknologiske høyskole (NITH) siden 2009.
- Har tidligere jobbet elleve år ved Institutt for medier og kommunikasjon (IMK) med Universitetet i Oslo (UiO).
- Har PhD i medievitenskap fra UiO. Har skrevet doktoravhandling om onlinespill, med Discworld og World of Warcraft som studieobjekter.

«For mange er spillverdenen mye mer virkelig enn den virkelige.»

Adhactor (Faltin Karlsen, NITH)

Virtuell etnografi: – Når man spiller og interagerer med andre, tar man notater på hvordan folk samhandler og noterer seg ulike sider ved oppførselen til folk, sier Adhactor mens han blir angrepet av masse dyr.

► – Mange av dem som har et slikt problematisk forhold til spill, har ofte andre lidelser i tillegg, eller sliter med for eksempel alkoholmisbruk eller depresjoner. Det gjør det vanskelig å vurdere hva som er det opprinnelige problemet, forklarer Adhactor.

Mendetkanskjedenbeste. Belønningssystemene og det sosiale gjør nemlig at man får mer ut av spillet jo mer man spiller. Det er en enklere verden, der suksess er målbar og kvantifisert. Da er det lett å glemme andre problemer.

– For mange er spillverdenen mye mer virkelig enn den virkelige. Det er lett å bli glad i den måten å vurdere seg selv på, sier den staute krigeren.

Og hopper på sjøen.

Mens professoren er under vann, dukker en snerrende ulv opp. Det tar omtrent null sekunder før ulven har gjort Universitas' utsendte til en haug med dødt dvergekjøtt. Men mektige doktor Adhactor har en kur for den slags også, han.

– Heh. Jeg resser deg, sier han, tilbake på overflaten.

Gjenoppliver, altså. Han har ikke forsket på sjargong for ingenting.

Neste morgen, tilbake i Stormwind, snubler Istaru ut av et vertshus med mjød i skjegget og en skjøge under hver av de digre armene sine. Han ville nødig la sin gjenoppstandelse gå ufeiret hen.

Der møter han til sin forferdelse på nok en kriger. Ishakaril, aka Trond Børsum, er kanskje ikke like mektig som Adhactor, hans læremester. Men på level 53 er han fortsatt ikke noe en stakkarslig, fordrunken dverg vil yppe med.

Ishakaril er, i den andre virkeligheten, i gang med sin mastergrad ved Institutt for medier og kommunikasjon (IMK) ved UiO. Med IMK-veteran Faltin «Adhactor» Karlsen som veileder.

Forskningsområdet hans er – du gjettedet

– intet ringere enn World of Warcraft. Vel, på sett og vis.

– Jeg skal forsøke å finne ut noe om hvordan familiegupper tilpasser seg at en i familien er en såkalt «storspiller», og prøve å finne hvilke konsekvenser dette kan ha for familiodynamikken, forteller Ishakaril, mens vi spaserer gjennom byen.

Han har en bachelor i Helse og sosialpsykologi fra UiO, med fordypning i medievitenskap. WoW-forskningen hans baserer seg mye på kunnskapen han har med seg fra bacheloren. Den retter seg mot den skumle, psykologiske delen av forskningsspekteret, altså.

Som kjernen av sitt prosjekt skal Ishakaril foreta intervjuer med familier som har en eller flere storspillere, for å kartlegge innvirkningene på spillernes nærmeste.

Men han må naturligvis spille litt WoW også, for å vite hva han snakker om.

– Nei, nei. Jeg spiller ikke. Jeg foretar en virtuelt etnografisk studie av spillverdenen og spillopplevelsen :D... mest for å skaffe meg kunnskap om den interne spillkulturen, og opparbeide meg en viss troverdighet hos storspillerne.

De to har kommet til noen store klipper som leder ned mot kysten. Her er byen helt nedbrent. Mens morgensolen blander øynene til den ikke på langt nær edru dvergen, er det bare ett spørsmål som faller ham inn.

– Er du en nerd?

Ishakaril svarer momentant og uten tvil.

– Definitivt. Er ikke til å komme vekk fra :D

Dataspill har han interessert seg for så å si siden morsmelka tørka ut.

Og han er ikke alene. For spill begynner å bli en stor del av hverdagen for veldig mange.

Mens dagen gryr rundt dem i Stormwind, er ikke Istaru i tvil om at den hverdagen kommer til å bli nøye fulgt opp. Takket være Adhactor, Ishakaril og deres like.

«Nei, nei. Jeg spiller ikke. Jeg foretar et virtuelt etnografisk studie av spillverdenen og spillopplevelsen.»

Ishakaril

(Trond Børsum, masterstudent)

Klok dverg: «Uni Versitas» på alvisk er Fingon Calafalas. Men Istarus foreldre var åpenbart ikke de første innom Elvish Name Generator, og endte opp med å heller feilstave Istanu, alvisk for «klok mann», da de døpte sin sønn.

ROSKILDE
FESTIVAL
30. JUNI - 3. JULI

2011

SHARE THE FEELING

ARCTIC MONKEYS (UK) | **IRON MAIDEN** (UK)
KINGS OF LEON (US) | **MASTODON** (US)
M.I.A. (UK) | **PJ HARVEY** (UK) | **THE STROKES** (US)

AFROCUBISM (INT) **AUTOPSY** (US) **BAD RELIGION** (US) **BATTLES** (US)
BEATSTEAKS (DE) **BIG BOI** (US) **BRIGHT EYES** (US) **CHRIS CUNNINGHAM** (UK)
DEADMAU5 (CAN) **FOALS** (UK) **KILLING JOKE** (UK) **FEMI KUTI & POSITIVE FORCE** (NGA)
SEUN ANIKULAPO KUTI & EGYPT 80 (NGA) **L.O.C.** (DK) **LYKKE LI** (S)
MAGNETIC MAN with Special Guests **KATY B** and **SBTRKT DJ Set** (UK)
ROB ZOMBIE (US) **SWANS** (US) **TIMBUKTU & DAMN!** (S) **VETO** (DK)

1349 (N)
JUSTIN ADAMS & JULDEH CAMARA (UK/GAM)
DANIEL ADAMS-RAY (S)
API UIZ (FR)
ÓLÖF ARNALDS (ISL)
ATMOSPHERE (US)
AWESOME TAPES FROM AFRICA (US)
JULIANNA BARWICK (US)
BE-BEING (KOR)
BLACK MILK (US)
JAMES BLAKE (UK)
CHARLES BRADLEY (US)
BRING ME THE HORIZON (UK)
KARINA BUHR (BRA)
CALLE 13 (PRI)
ANNA CALVI (UK)
CHANCHA VIA CIRCUITO (ARG)
CHASE & STATUS (UK)
CHUCKAMUCK (DE)
CODY (DK)
CONGOTRONICS vs ROCKERS feat.
KONONO N°1, DEERHOOF, KASAI ALL-
STARS, JUANA MOLINA, WILDBIRDS &
PEACEDRUMS and SKELETONS (INT)

CURENSY (US)
DARK DARK DARK (US)
DE ENESTE TO (DK)
MATTHEW DEAR - Live Band (US)
DESTROYER (CAN)
DJ /RUPTURE (US)
DOP (FR)
DÅÅTH (US)
JUSTIN TOWNES EARLE (US)
ELEKTRO feat. JOHN TCHICAI (DK)
THE EX with ROY PACI (NL)
EYEHATEGOD (US)
FALLY IPUPA (CD)
FRENTE CUMBIERO (COL)
FRISK FRUGT (DK)
THE GASLAMP KILLER (US)
GHOST (S)
GOLD PANDA (UK)
JOHN GRANT (US)
HOW TO DRESS WELL (US)
I WAS A KING (N)
ICEAGE (DK)
ILILTA BAND (ETH)
JACKDAW WITH CROWBAR (UK)

JAGWA MUSIC (TAN)
JATOMA (DK)
KITCHIE KITCHIE KI ME O (N)
KLOSTER (DK)
DJ KOZE (DE)
KYLESA (US)
LITTLE DRAGON (S)
LUKESTAR (N)
LA MAKINA DEL KARIBE (COL)
JANELLE MONÁE (US)
MUNCHI (NL)
NARASIRATO (SOL)
OFWGKTA (US)
OH LAND (DK)
OUDADEN (MAR)
IVO PAPASOV &
HIS WEDDING BAND (BG)
PARKWAY DRIVE (AUS)
PULLED APART BY HORSES (UK)
RANGO (EGY)
TARRUS RILEY
& THE BLACK SOIL BAND (JAM)
GONGA SAIN & MITHU SAIN (PAK)
SCREAMING FEMALES (US)

SHANGAAN ELECTRO (ZA)
SOILWORK (S)
SPIDS NØGENHAT (DK)
SURFER BLOOD (US)
THE TALLEST MAN ON EARTH (S)
TAME IMPALA (AUS)
TERROR (US)
THULEBASEN (DK)
TREMOR (ARG)
UNDERØATH (US)
ANIBAL VELASQUEZ Y SU
CONJUNTO (COL)
KURT VILE & THE VIOLATORS (US)
THE WALKMEN (US)
WANG LI (CHN)
WEEKEND (US)
WHOMADEWHO (DK)
YELLE (FR)
YEMEN BLUES (ISR)
ZEA (NL)
ZUN ZUN EGUI (INT)

PAVILION JUNIOR
26. - 29. JUNI
AGENT FRESCO (ISL)
BOTTLED IN ENGLAND (DK)
DE HØJE HÆLE (DK)
FASTPOHOLMEN (DK)
HAMMONDS, HARRINGTON
& DESTROY (DK)
HONNINGBARN (N)
KIRSTEN & MARIE (DK)
LITTLE MARBLES (S)
NIVE NIELSEN &
THE DEER CHILDREN (GRL)
SELVHENTER (DK)
THIS IS HEAD (S)
TØG (N)
TRUST (DK)
UNDERGANG (DK)
WHO KNEW (ISL)

**- OG FLERE
FØLGER...**

4 DAGER VORSPIEL | 4 DAGER MED MUSIKK | 8 DAGER ROSKILDE | 170 BAND PÅ 7 SCENER

GRATIS CAMPING, KINO, SVØMMEBASSENG OG SKATEPARK M.M. | ALT OVERSKUDD GÅR TIL VELEDIGE FORMÅL

LÆS MEGET MERE PÅ: **ROSKILDE-FESTIVAL.DK**

Vil du på festival, men har brukt opp stipendkronene?
Fortvil ikke! Alt du trenger er penn, papir, og en skitten fantasi.

Til disposisjon: Nordis Tennes, Henrik Langeland, Tore Sagen, Einar Gelius og Helene Uri står klare med vaselin og tørkepapir, sultne på din erotiske novelle.

ILLUSTRASJON: JØRGEN BRYNHILDSVOLL

Erotikk, takk!

tekst: Anders Fjellberg
og Tia Karlsen

Kriterier:

- Litterær kvalitet.
- Originalitet.
- Pirre-faktor.
- Link til universitets- eller høyskolemiljøer (obligatorisk).
- Maks 6 000 tegn med mellomrom.
- Det er tillatt å skrive under pseudonym, men dersom du skal få premien må du oppgi navn og kontaktinformasjon sammen med bidraget.
- Sendes til nordis.tennes@universitas.no senest tirsdag 24. mai.

Einar Gelius, Tore Sagen, Helene Uri og Henrik Langeland avgjør hvem som blir erotisk novellemester.

I anledning semesterets siste utgave utlyser Universitas en erotisk novelle-konkurranse for sine lesere. Bidragene skal vurderes av et ytterst kompetent panel bestående av Helene Uri, Tore Sagen, Einar Gelius, Henrik Langeland og Universitas' redaksjonsleder og litteraturviter Nordis Tennes.

I tillegg til heder, ære og plass i Universitas' siste Magasin før sommeren, premieres vinnerbidraget med to festivalpass til Roskildefestivalen.

– Cupido er kjedelig

Einar Gelius, prest og forfatter av fjorårets skandalebok *Sex i bibelen*, forventer seg det uventede. Hans erfaring med erotiske noveller begrenser seg til lesning av bladet Cupido, men selv der synes han ofte historiene kan bli litt kjedelige.

– Vanligvis er erotiske noveller nokså like, så det jeg først og fremst forventer av bidragene er en original og litt kreativ historie, sier han.

Humoristiske bidrag er imidlertid ikke like velkomne hos Gelius.

– Nei, hvis jeg skal lese erotiske noveller så er det ikke akkurat humor jeg er ute etter.

Vil forføres

Tore Sagen, radioresepsjonist og bokorm, har følgende tips til potensielle bidragsytere:

– Jeg ønsker meg noe med litt mystikk, i tillegg til gode og originale kjønnsorgan-analogier.

Et godt bidrag bør dessuten utfordre den tradisjonelle erotiske novellen, både i ramme og form, mener han.

Ikke uventet vil forfatter og språkforsker

Helene Uri legge stor vekt på litterær kvalitet i sin vurdering.

– Jeg ønsker å bli forført språklig.

Tore Sagen, lettbeint erotikkdommer

Og siden det er snakk om en novelle, så er det også viktig med et overraskende moment. Et slags vendepunkt, sier hun.

– Jeg har ikke så mye kjennskap til selve sjangeren, men jeg har lest en del erotisk litteratur, blant annet Anaïs Nin. Og så pleier jeg å ha med et par saftige avsnitt i romanene mine.

Langelands lidenskap

– Det litterære nivået på erotiske noveller er generelt ganske middelmådig, sier forfatter

Henrik Langeland.

Langeland er utdannet litteraturviter fra Universitetet i Oslo (UiO), og kjent for romaner som *Wonderboy* og *Francis Meyers lidenskap*. Sistnevnte finner sted ved nettopp UiO, og skildrer forholdet mellom en professor og en studine.

Han vil se bidrag som kombinerer både litterær teft og sensuell kvalitet.

– Dårlig skrevne noveller er i utgangspunktet litt turn-off, sier Langeland, som forteller at han selv aldri har skrevet rene erotiske noveller.

– Men jeg har dristet meg til seksuelt ladede passasjer i enkelte romaner – med varierende hell.

Slik skal Nordis tennes

Leder av panelet, Nordis Tennes, har klare kriterier for hvordan hun vil bedømme de innsendte bidragene.

– Det viktigste med den erotiske novellen er en god dramaturgi frem mot klimakset. Man bør senke tempoet og bruke tid på skildringer, slik at man pirrer leseren. Man skal bli litt flau og rød i kinnene av å lese den, sier redaksjonslederen.

– For å nå opp i konkurransen bør man unngå de typiske sjangerklisjeene, med mindre det utføres med en gjennomført ironisk brodd.

Bidragene, som må ha en klar referanse til universitets- eller høyskoletilværelsen, sendes per mail til nordis.tennes@universitas.no senest tirsdag 24.mai.

Fritenkerlosjen

Tekst: Anders Fjellberg og Jørgen Brynhildsvoll Foto: Christian Lycke

De virket som de perfekte unge mennesker. Helt til det brøt ut allsang langt over grensen.

– Jeg gikk på HF, sier en salongberuset Finn Bjelke fra scenen.

– Det er derfor jeg drikker.

Klientellet på U1 går derimot på SV-fakultetet. Det er derfor vi drikker.

For dette er ikke vanlige Blindern-studenter. Dette er eliten. De peneste, flinkeste og hippeste. Makthungrige studentpolitikere og blonde, barmfagre verdensfredsforkjempere. Tenk UDs aspirantprogram hånd i hånd med Øyafestivalen.

Etter å ha blitt snikvervet som medlem i fakultetsforeninga SVFF på studentpubenes sedvanlige, skitne vis, kommer vi inn i den blindern-typiske bomberommet som er U1. Det Bedrevitenskapelige fakultets sagnomsuste studentkjeller er like kjent for å være stedet der Harald Eia pulte bak dj-bua som for de trauste pilssamtalene om politikk og undergrunnsmusikk.

Denne kvelden arrangerer U1 popquiz med radiolegende Finn Bjelke – åpenbart et trekkplaster. Statsvitere, samfunnsøkonomer og sosialantropologer opptar alt som er å oppdrive av stoler. Vi slår oss ned på gulvet ved siden av arbeidsutvalget til Studentparlamentet.

– Denne låta har jeg aldri hørt før, sier vårt musikkalibi, og håpet om heder og ære svinner rakst. Det hjelper ikke at vi svarer riktig på et spørsmål om Guns’n’Roses, og husker at det var Rachel Stevens som sto

bak låta «Sweet Dreams My LA Ex». Enten har Finn Bjelke overvurdert sitt publikum, eller så har fremtidens byråkrater god greie på musikk. Quizmaster fyrer opp låt etter låt fra den tiden da U1s klientell ble unnfanget på nettopp U1. Idet ett av lagets medlemmer blir tråkket på hånden og ett annet søler øl på seg selv, mister vi motet og gir opp.

– DJ! Roper Finn Bjelke, og det er da det skjer.

Massesuggesjonen under nazistenes stormønstring i Nürnberg i 1934 kan knapt måles med scenene som nå utspiller seg. Bomberommet blir fylt av allsang, samhold og god stemning. Men det er ikke noe kredibelt indieband som blir spilt. Ei heller blir det sunget med ironisk distanse til en hit fra et ruralt danseorkester. Hele U1 gauler med på *Under The Bridge* av grusomme Red Hot Chili Peppers.

– Skummelt! Merkelig hvordan det liksom ikke er noe klientell. Bare en rar miks av folk, sier en i følget idet de baner seg til baren.

Bartenderen anbefaler en nydelig Indian pale ale som gjør susen når pilstankene går tomme og baren skjenker o, 4 liter fullprisøl i halvliterglassene. Post-quiz er musikken betraktelig bedre – elektronisk, remixtung og dansbar. Men hva hjelper vel dét. Alle sitter jo uansett rundt bordene og diskuterer hvordan de skal endre verden.

magasinet@universitas.no

Flokkmentalitet: På U1 sitter man i klikker rundt bord og snakker om politikk og sånn.

Vår vurdering: U1, Blindern

Stemning: ★★★★★

Forum studentum! Megalomane planer om hvordan landet skal styres videre klekkes ut rundt bordene. Danse gjør man i alle fall ikke. Litt kjedelig i lengden?

Sjekking: ★★★★★

Som noen i selskapet formulerte det: «Det går liksom ikke an å dra med seg en villig burugle hjem». U1 har nok Student-Oslos peneste klientell. Så spør det hvor lenge du gidder å prate om Foucault før du bare gir faen og stikker.

Lokale: ★★★★★

Fylla på skolen er alltid gøy. Trivelig, litt for opplyst kjeller. Runde bordene samler de oppmøtte inn i kolokviestore klikker det er umulig å få innpass i. Småfuturistisk bar med turkis vegg og sci-fi-aktige lamper.

Tidligere testet:

- **Uglebo** – lurvete brun kjeller
- **Glassbaren** – psykotisk kjederøyking og pretensiøst passiar
- **Frokostkjelleren**

– 90-tallsfest og sjek-kemarked Bangkok-style

- **Anestesien** – sterilt og skremmende
- **Akers mek** – steinerskole-klassifest etter leggetid

- **Studenten Pub** – ungdomsklubb uten dansegulv
- **Studentenes hus** – aldersapartheid og alkoholisme

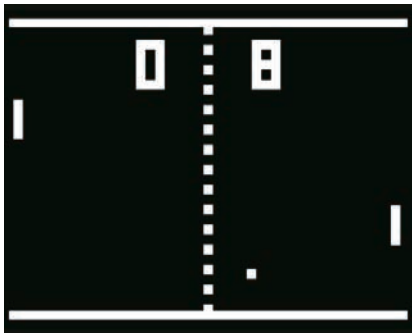
magasinquiz

av: Øyvind Bosnes Engen

New York

1. Hva heter New Yorks to baseballag i eliteserien?
2. Hvilken rapper ga ut låta «N.Y. State of Mind» i 1994?
3. Hvem har regissert filmene *Do the Right Thing* og *Jungle Fever*?
4. Hva heter New Yorks fem bydeler?
5. Hvilket år ble frihetsgudinnen bygd?

Dataspill

1. Hvilken spillhelt fra 90-tallet er kjent for sitater som «You're an inspiration for birth control» og «Your face, your ass, what's the difference»?
2. Hva het Pac-Man da han først ble lansert i Japan?
3. Hvem er Mega Mans erkefiende?
4. Dette spillet ble lansert i 1962, og regnes for å være tidenes første dataspill. Hva heter det?
5. Onlinehiten *Counter-Strike* er opprinnelig en modifisert utgave av hvilket spill?

Språk

1. Hvilken ordklasse tilhører ordene «på», «i» og «under»?
2. Hva er et palindrom?
3. Hva er det offisielle språket i de afrikanske landene Angola, Mosambik og Guinea-Bissau?
4. Hva heter Aftenpostens mangeårige språkspaltist?
5. Hva heter statens faglige organ i språkspørsmål?

Osama Bin Laden

1. I hvilken pakistansk by ble Osama Bin Laden drept?
2. Hvilken norsk avis ga ut ekstrasnummer for å dekke Bin Ladens død?
3. Hvilket år ble den nylig avdøde terrorlederen født?
4. Hva betyr al-Qaida?
5. Hva heter mannen som forventes å overta etter Bin Laden?

1. 1. New York Yankees og New York Mets
2. Nas
3. Spike Lee
4. Bronx, Brooklyn, Manhattan, Queens og Staten Island
5. 1886

1. Duke Nukem
2. Puck Man
3. Dr. Wily
4. Spacewar!
5. Half Life

1. Preposisjoner
2. Et ord eller en setning som er identisk enten du leser den forlengs eller baklengs
3. Portugisisk
4. Per Egil Hegge
5. Språkrådet

1. Abbottabad
2. Dagbladet
3. 1957 (10. mars)
4. Basen
5. Ayman al-Zawahiri

kulturredaktør: **Maren Ørstavik**
marenorstavik@universitas.no 480 08 403

featureredaktør: **Jørgen Brynhildsvoll**
jorgenbrynhildsvoll@gmail.com 980 56 586

KULTUR

Drar en Draper

PRIS: Du vet i Mad Men når Don Draper får pris for den Glo-Coat-reklamen for gulvvoks, hvorpå han blir så dritings at han roter den bort og ikke finner den dagen derpå? Det var en *Clio Award*, og i år er tre studenter fra Westerdals School of Communication i Oslo nominert til samme prisen – i studentkategorien.

Videoen Torry Hesle, Thale Høy-Petersen, og Ingrid Lea er nominert for,

er en fiktiv reklamefilm for Ruter som kan sees på Westerdals hjemmesider.

For tre år siden vant forøvrig Westerdalsstudentene Hallvard Fjeldbraaten og Morten Halvorsen Clio-pris for reklamefilmer om Discovery Channel og skateboards.

Hvorvidt jentene vinner i år, blir avgjort i New York 19. mai. La oss håpe de i så fall ikke drikker bort statuettene.

Bruker kunstnerho

Myndig dame: Cecilie Broch Knudsen skal fortsatt vokte over kunststudentene.

KHiO-rektor Cecilie Broch Knudsen har samlet Kunsthøgskolen til ett rike. Nå skal hun regjere i enda en periode.

KUNSTUTDANNING

tekst: **Magnus Lysberg og Maren Ørstavik**

foto: **Ketil Blom**

– Hvorfor ønsker du fire nye år som rektor?

– Fire år er for kort tid til å implementere på en god måte det man har satt i gang. Samlingen av

Kunsthøgskolen har vært kreven- de, og for noen deler av høyskolen har prosessen spist store deler av tiden til faglig aktivitet.

– Da KHiO i fjor ble samlet i nye lokaler i Seilduken på Grünerløkka, sa du til Universitas at «når alle fagmiljøene samles, vil det bli større utveksling av ideer, og de forskjellige fagfeltene vil ta del i hverandres virksomhet.» Er ikke dette en utda-

tert og gammeldags synergieffekts- og samlingstankegang?

– Utdatert? Da tar du feil. Samlokalisering betyr ikke lapskaus. Mange av fagmiljøene hos oss har en høy grad av spesialisering, og samlingen her på Seilduken har gjort det mulig å bringe inn kostbart og avansert utstyr. Vi har for eksempel investert i en 3D-printer og en datastyrt strikkemaskin.

– Hva er en datastyrt strikke- maskin?

– Du programmerer inn – si et par votter med mønster – og maskinen strikker dem for deg.

– Jøss. Men mye av dette utstyr- et kunne dere vel kjøpt inn uten sammenslåingen?

– Nei, det det kunne vi ikke.

Kostbart utstyr krever dyre inves- teringer, og da er det viktig at utstyret kommer mange studenter til gode. KHiO totalt består ikke av flere enn omtrent fem hundre studenter. Det er ikke så mange.

– Dyre studieplasser altså?

– Vi er en av Norges dyreste utdanninger – etter flyverutdan- ningen. Til regiutdanningen tas det inn tre studenter hvert femte år. De skal regissere oppsetninger som en del av utdanningen. Det koster penger.

– Det har vært en del bråk rundt Kunstakademiet, som nå nettopp har blitt en egen avdeling med større grad av autonomi. Skyldes det mot- stand mot styring ovenfra?

– Da jeg ble rektor delte jeg

programmet for visuell kunst i to – Kunstakademiet og kunsthøg- skolen – fordi jeg så at de to ikke fun- gerte under samme ledelse. Når Kunstakademiet nå har blitt et eget fakultet, er det en formalise- ring av en deling som allerede har vært der.

– Ligger det ikke en ironi i å dele opp rett etter en sammenslåing?

– Nei, det er ingen motsetning. Den beste forutsetningen for samarbeid er en tydelig identitet. Operahøgskolen er et eksempel på en avdeling hos oss som ikke har noen samarbeidspartnere i Norge, og må samarbeide inter- nasjonalt. Da er en tydelig profil helt nødvendig.

– I et innlegg i Klassekampen

Norges første pugge-app

TEKNOLOGI: Selv om pugge-metoden i enkelte kretser anses som en utdatert læringsform, er det tidvis kjekt at noen kan tingene sine på rams. Av sykepleierstudenter kreves det for eksempel en feilfri eksamen i legemiddelberegning, og nå tilbys i det minste en tidsriktig puggehjelp. Eksamenen har en strykprosent på opptil 50 prosent ved enkelte skoler, og legger stort press på sykepleierstudentene. Aldri mer desimalfeil i morfinbe-

regning med appen «Legemiddelberegning» fra Gyldendal Akademisk. Ifølge Gyldendal er appen utviklet spesielt for å brukes i de «mange små ledige øyeblikk i hverdagen», som på bussen eller mellom forelesninger.

– Dette er verktøyet vi har ventet på, jubler Christine Hauge Alsing, sykepleierstudent ved Lovisenberg Diakonova i Oslo i Gyldendals pressemelding.

Hva nå, Dan?

TV: Nrk-programmet Quiz-Dan fikk tidligere i vår en del spalteplass i Universitas for sin noe lumpne håndtering av dårlige quizlag fra akademiske institusjoner. Da laget fra Universitetet i Oslo (UiO) under uttaksrunden i mars bommet grovt på hvem som hadde fortellerstemmen i barnetv-serien Romlingane fra seksitallet, ble laget nådeløst

dumpet fra programmet, og tv-sugne UiO-quizere ble nektet den forespeilte tv-tiden. Men quizmaster Dan Børge Akero trådte til og tilbød trøsterunde, der de dumpede lagene kunne konkurrere mot hverandre. I går ble altså trøsterunden avholdt, og UiO stilte med ett lag. Les om hvordan det gikk på universitas.no.

odet

«Man kan ikke være kunstner i dag uten å bruke hodet.»

Cecilie Broch Knudsen, gjenvalgt rektor på Kunsthøgskolen

tidligere i år skrev du at «Kunst, teater, musikk og design skaper innsikt og forståelse for menneskelige og samfunnsmessige sammenhenger.» Underviser dere i psykologi og samfunnsvitenskap på KHiO?

– Vis meg et fredelig samfunn som ikke har kulturuttrykk. Kunst er nødvendig for at vi skal beholde vår menneskelighet, og er en forutsetning for et samfunn med humane verdier. Det er alltid et element av psykologi i kunsten. Den kan berøre et følelsesregister, eller provosere, begge deler er dypt psykologiske.

– Innlegget var skrevet til en debatt om tildeling av forskningsmidler. Forskes det på Kunsthøgskolen?

– Ja, vi kaller det kunstnerisk utviklingsarbeid. Det handler om å finne nye uttrykk, finne nye uttrykksformer. Alle faglige ansatte hos oss har forskningstid. Vi forsker for eksempel på e-tekstiler, elektroniske tekstiler som kan benyttes blant annet i verneklær. Eller for å ta billedkunstnerne: det å være nyskapende i kunsten krever refleksjon, det er arbeidsprosessen og denne refleksjonen sammen som er interessant å dokumentere i kunstnerisk utviklingsarbeid. Man kan ikke være kunstner i dag uten å bruke hodet.

– Og til slutt: Hva vil du oppnå de neste fire årene – helt konkret?

– Jeg vil nødig forskuttere en ny strategi for hele Kunsthøgskolen før den er forankret i det nye lederteamet og det nye styret som vil være på plass til høsten. Men at Kunsthøgskolen skal bli et av de mest spennende lærersteder i Norden – det er i alle fall en ambisjon!

kulturredaksjonen@universitas.no

Streng: DNS har hodet over vannet i følge regnskapet for 2010. Nå er det økonomiansvarlig Magni Sørlokk som holder storforeningen i ørene. T.h. formand Karl Kristian Rådahl Kirchhoff.

En tier i pluss

Tross sviktende medlemmasse og sprekker i styrets ølbudsjett, greide Studentersamfundet å gå med en tier i pluss i 2010.

ØKONOMI

tekst: **Maren Ørstavik**

foto: **Ketil Blom**

Etter over en halv million i underskudd fra det økonomisk vanskelige året 2009 har Det norske Studentersamfund (DNS) fått orden i rekkene. I 2010-regnskapet fikk storforeningen et sluttresultat på ti kroner før skatt.

– Det må man jo være fornøyd med, sier Magnus Lange, viceformand i DNS i 2010.

– Vi var mye mer forsiktige i fjor høst enn man hadde vært tidligere det året. Den høsten hadde vi jo heller ingen økonomiansvarlig, og det var formand Kristin Wolmer som tok i et tak med økonomien, sier han.

For å bøte på skaden fra året før, da over to hundre tusen kroner gikk med til Grisefest på høsten, har DNS blant annet overført en stilling til driftsselskapet Chateau Neuf servering, og ellers kuttet der kuttet kan.

– På bakgrunn av tallene fra

2009, ser vi at DNS har vært mye strengere på utgifter i 2010, sier økonomiansvarlig ved DNS i år, Magni Sørlokk.

Budsjettsprekk på 130 000

Helt uskyldige har likevel ikke det forrige hovedstyret vært. Nærmere 130 000 kroner er brukt på såkalt velferd til styret, mer enn tre ganger det budsjetterte tallet. Ifølge nåværende DNS-formand Karl Kristian Rådahl Kirchhoff skal posten hovedsakelig være mat, drikke og øl til styret.

– Det er et resultat av at man ikke førte over på de andre postene, sier Lange.

– En generalforsamling, for eksempel, med tilhørende utgifter, kan ha havnet på velferdsposten, sier han.

Kirchhoff kommenterer at summen er i overkant høy, selv om man tar høyde for feilføring.

– Vi har kuttet den posten i budsjettet for 2011, og blitt mye strengere. Nå må man ringe Magni før man tar så mye som en

øl, sier han, og legger til at styret hittil i år har spist og drukket for skarve 6 000 kroner.

Lavere medlemstall

Salg av medlemskort er blant DNS' betydelige inntekter, men tross mer enn dobling av prisen i 2010 har inntektene fra medlemskapssalgget sunket.

– Prisøkningen fungerer ikke helt som man tenkte. Vi vurderer å foreslå en endring på det under generalforsamlingen i juni. Enten å sette ned prisen igjen, eller å dele opp så man kan kjøpe per semester, og ikke må kjøpe for hele året, kommenterer Kirchhoff.

Små grep

Økonomiansvarlig Sørlokk legger vekt på at det er små grep som holder DNS-økonomien i ørene i år.

– Mitt inntrykk er at vi ligger mye bedre an enn vi har gjort tidligere år. Vi prøver å være enda strengere med utgifter, og søker også om eksterne støttemidler for eksempel fra kommunen, sier hun.

– Dessuten har vi vært tydelige overfor foreningene om hvordan den økonomiske situasjonen er, og fått dem til å bidra med innsparring, sier hun.

marenor@universitas.no

NASJONAL JAZZSCENE

**TORS DAG 12. MAI
TEAM HEGDAL
PLATESLIPP**

**FREDAG 13. MAI
SINNE EEG
JAZZ:TALK KL. 19.30**

Tape to Zero

TOR. 19 OG FRE. 20. MAI

MINIFESTIVAL:

**TERJE EVENSEN/
TERJE PAULSEN
DUNLOPE HIGHFLEX
OPTICAL SUBSTANCE
AUDUN KLEIVE (SOLO)
CLOUDBUILDER
NOISER
SKRR
JOHNSEN/LISLEGAARD/
HUSEBØ/EVENSEN
JAKOBSEN/VÆRNES/HOLTE
WWW.TAPETOZERO.NO**

07. - 20. JUNI

EKSEMENS-KONSERTER NORGES MUSIKKHØGSKOLE

ANDRÉ ROLIGHETEN: JAZZSAK-SOFON, EYOLF DALE: JAZZPIANO, KIM JOHANNESSEN: GITAR, DAG ERIK KNEDAL ANDERSEN: JAZZSLAGVERK, AUDUN REIT-HAUG RASMUSSEN: JAZZ-BASS, MIRJAM HELENE KRINGEN, SHANNON MOWDAY: JAZZ-SAK-SOFON M.FLERE.

**Bill. i forsalg:
Billettservice tlf. 815 33 133
(Posten/7Eleven/Narvesen)
www.billettservice.no**

**VICTORIA, KARL JOHANS GATE 35
www.nasjonaljazzscene.no**

Ingen klovner: – Det eneste som er sirkus med festivalen vår, er sammensettingen av programmet, sier festivalsjef i Join The Circus, Jonas Cambien (til høyre). Økonomiansvarlig Magnus Skavhaug Nergaard til venstre.

Festivalfeber

«Det kan nesten virke som om man må lage sin egen festival for å bety noe i Oslo.»

Jonas Cambien, sjef for festivalen Join The Circus

Å lage festival har blitt like vanlig som å ta ex.phil. på Blindern. Det nye tilskuddet Join The Circus satser på uhip musikk.

FESTIVAL

tekst: Øyvind Gallefoss

foto: Skjalg Bohmer Vold

Festivalsesongen er i gang, og i enhver bakgård og kafé i hele byen, for ikke å nevne resten av landet, ser det ut til ukontrollert å poppe opp festivaler av ymse slag. Et kjapt søk på nettet finner 468 festivaler – fra Munnharpefestivalen i Valdres til Periferifestivalen på Sotra, som ønsker å spre lykke og glede til befolkningen. Alle vil lage festival.

– Ja, det kan nesten virke som om man må lage sin egen festival for å bety noe i Oslo, sier Jonas Cambien, pianostudent på Norges musikkhøgskole og nyutsprungen sjef for avant-garde-festivalen Join the Circus.

– Bare ble sånn

Sammen med en gjeng fra Norges Musikkhøgskole (NMH) har han også kastet seg på bølgen, etter en utagerende konsertdag fra mai i fjor. Under en konsert på MS Innvik fikk pianisten bare ikke spille i fred. Det kom bare flere og flere til, og i ekte Fame-stil endte NMH-studentene opp med å spille konserter på

musikkbåten i Bjørvika hele dagen.

– Egentlig var det bare jeg som ville holde en konsert. Det var aldri meningen at det skulle bli en festival, sier Cambien.

– Det bare ble sånn.

I år har Cambien og vennene fått med seg et knippe svensker og noen belgiere, og utvidet konserten til en to dagers festival – Join The Circus.

Ingen klovner

Men Join The Circus har lite med sirkus å gjøre. Det mistenkes at navnet er valgt slik at man hadde en unnskyldning til å bruke et stilig bilde av en klovn på plakaten.

– Det eneste som er sirkus, er sammensettingen av programmet, sier Cambien, og avliver med det alle forhåpninger om balanserende elefanter og røde plastikkneser.

– Vi har et svært variert program uten noen egentlig form for estetisk sammenheng. Det blir mye gal og rar musikk. Vi kaller dette for Festivalen for uhip kunst og musikk. Vi har satt sammen folk som vanligvis ikke ville spilt sammen, og ønsker at det ene skal være mer eksperimentelt enn det andre. Derav navnet.

På tross av utspringet i kunstmusikk, håper Cambien festivalen

kan overraske mange som i utgangspunktet er skeptisk til eksperimentell musikk.

– Musikken er kanskje litt krevende, men man må bare ta utfordringen. Vi er åpne for et veldig stort publikum, og ønsker for all del ikke å fremstå som høykulturelle. Det er jo et sirkus.

– Mest for gøy

Og Cambien lar seg ikke skremme av arbeidsmengden bak festival-drift.

– Vi gjør jo dette mest fordi det er gøy. Det er mye jobb å lage festival, men jeg vil ikke si det er vanskelig. Når alle gjør litt, så går det veldig greit. Det er bare å gjøre det, sier Cambien.

Han forklarer at å lage festival for det meste handler om organisering, sette igang ting, og å snakke med folk. Og at han aldri hadde klart det uten hjelp.

– Jeg kan jo ingenting om organisering og sånt. Jeg greier knapt å organisere mitt eget liv, sier han.

Festivalen Join The Circus arrangeres 18. – 19. mai på Cafeteatret. Programmet finner du på jointhecircus.no

oyvingal@universitas.no

DKSF
Den Konservative Studenterforening
FYLLER 120 ÅR
VI FEIRER MED FOREDRAG, TALER OG DEBATT
MICHAEL TETZSCHNER
OLE PETER OTTERSEN
KÅRE WILLOCH
REIULF STEEN
ELSE SYSE
COMTESSE VON LÜDERICK

LITTERATURHUSET 14. MAI

KL. 11.00 – 17.30

Gratis inngang

DETTE SKJER PÅ DET NORSKE STUDENTERSAMFUND

PROGRAM DENNE UKEN

- 11. Mai, 12:15 Akademika: Lunsj med Thomas: Søppel **Blindern Campus**
- 11. Mai 19.00 Onsdagsdebatten: Identitet = Makt? **Betong**
- 11. Mai 20.00 Teater Liksom spiller Micetro **Lillesalen**
- 12. Mai Filmrulltorsdag: DØDEN ER ET KJÆRTEGN **Lillesalen**
- 12. Mai 21.00 Jazz-jam **BokCaféen**
- 12. Mai 21.00 Smalt Som Faen: CLOUDBUILDER **Klubbscenen**
- 13. Mai 18.00 Norske Talenter: Semifinale **Storsalen**
- 13. Mai Akademisk Vorspiel: Russisk litterært storverk **Biblioteket**
- 13. Mai 19.00 SoH: AMON AMARTH + THE BLACK DAHLIA MURDER **Betong**
- 14. Mai 21.00 Klubb Cesar i BokCaféen **BokCaféen**
- 14. Mai 21.00 SoH: SOLSTAFÍR (ISL) + MARCH OF ECHOES + SOLSTORM **Betong**
- 18. Mai 20.00 Teater Liksom spiller Micetro **Lillesalen**

HØYDEPUNKTER FREMOVER

- 13. Mai 18.00 Norske Talenter: Semifinale **Storsalen**
- 13. Mai 19.00 SoH: AMON AMARTH + THE BLACK DAHLIA MURDER **Betong**
- 20. Mai 18.30 Norske Talenter: Semifinale **Storsalen**
- 27. Mai 18.30 Norske Talenter: Finale **Storsalen**

DET NORSKE STUDENTERSAMFUND

www.studetersamfundet.no

akademika

«WHY SOME COUNTRIES ARE RICH AND OTHERS POOR»

ESOP public lecture with professor Bob Allen (Oxford University) on the historical roots of global inequality.

Tid og sted: Fredag 13. mai, 11:15-12:30, Auditorium 2, Eilert Sundts hus (SV-bygget), Blindern.

KANYE WEST^(US)

JAMES BLAKE^(UK)

FLEET FOXES^(US)

2017

JONAS ALASKA, KHAIRA ARBY^(ML) ARISTILLUS, DESTROYER^(CA)

THE AVETT BROTHERS^(US) JENS CARELIUS, COMEBACK KID^(CA)

CRYSTAL FIGHTERS^(ES) MATTHEW DEAR (LIVE BAND)^(US) GHOST^(SE)

PULP^(UK)

OYA!

STEIN TORLEIF BJELLA

Q-TIP^(US) MARI BOINE, OFF!^(US)

IDA JENSHUS, OSLO ESS

BRING ME THE HORIZON^(UK)

EXPLOSIONS IN THE SKY^(US)

GRANT LEE BUFFALO^(US)

APHEX TWIN^(UK)

9.-13. AUGUST

OSLO

EDWARD SHARPE & THE MAGNETIC ZEROS^(US)

FANG ISLAND^(US) DEATHCRUSH, GIVERS^(US)

MAYER HAWTHORNE & THE COUNTY^(US)

KAIZERS ORCHESTRA

PERFORMING VIOLETA VIOLETA VOL. 2

THE PAINS OF BEING PURE AT HEART^(US)

SHARON JONES & THE DAP-KINGS^(US)

THE JAYHAWKS^(US)

HÅKAN HELLSTRÖM^(SE) KVELERTAK

JANELLE MONÁE^(US)

WANSKRÆKK

JAMIE XX^(UK)

FJORDEN BABY!

KITCHIE KITCHIE KI ME O

HURRA TORPEDO

KYUSS LIVES!^(US) MONTÉE

WIZ KHALIFA^(US) LUKESTAR

HERCULES AND LOVE AFFAIR^(US) TÔG,

THE BUDOS BAND^(US) TEAM ME, RAZIKA,

HONNINGBARN, SANDRA KOLSTAD

HILDE MARIE KJERSEM, TURNS,

MONGO NINJA, REAL ONES, WU LYF^(UK)

120 DAYS

MUNGOLIAN JET SET, TWIN SHADOW^(US)

WARPAINT^(US) WOLVES LIKE US, VREID

PHAEDRA, PRINS THOMAS ORKESTER

+ MYE MER!

BILLETTSERVICE.NO / 81533133

NARVESEN / 7-ELEVEN

pepsi MAXO

GULE SIDER

VG

Discovery CHANNEL

OYAFESTIVALEN.COM

Øyafestivalen er støttet av Oslo kommune, Kulturdepartementet og Utenriksdepartementet

Hafslund

EURAXESS Norway

Are you looking for research opportunities in Norway or abroad?

- Apply for research positions in Norway and internationally
- Find mobility grants
- Get information on taxes, social security, insurance and more in Norway and abroad for mobile researchers

www.euraxess.no

MIN STUDIETID

tekst: Lars Thorvaldsen
foto: Skjalg Bohmer Vold

HVEM:	Espen Barth Eide
STUDERTE:	Cand. polit., Statsvitenskap ved Universitetet i Oslo
NÅR:	1983–1993
AKTUELL MED:	Statssekretær i Utenriksdepartementet

Studentsinken

– Det betyr jo ikke at jeg var langsom, men at jeg var ut og inn av andre jobber. Studietiden var en langsiktig periode hvor du gjorde litt av hvert, blant annet studere.

Espen Barth Eide sitter på sitt imponerende store kontor i Utenriksdepartementet, og gjentar for fjerde gang at han ikke var en langsom student. Det til tross for at han brukte ti – 10 – år på å bli statsviter ved Blindern. Budskapet bankes inn slik bare en politiker kan. Det er uungåelig å tenke at det hadde gått minst to studenthybler på dette kontoret. Hvordan havnet han egentlig her, hvis han bare fjaset bort studietiden?

– Jeg hadde vel i alt, skal vi se, fire jobber underveis i studietiden. Jeg var komitésekretær i Norges offentlige utredninger, gruppesekretær for Rune Gerhardsen på Rådhuset, med i Europabevegelsens EF-kampanje, og ett år i det såkalte akademiske kollegiets arbeidsutvalg, parerer Barth Eide.

Ok da, så var det kanskje ikke bare fjas.

Bare fjas var det heller ikke i hans tidlige ungdomsår, da han startet i politikken. Urettferdighet, konflikter og internasjonallisering engasjerte, og i en alder av 15 år meldte han seg inn i Arbeidernes Ungdomsfylking (AUF). Som sønn av en tidligere jusstudent og formann for Det norske studentersamfund, Asbjørn Eide, var det heller ikke et unaturlig valg å starte på universitet. Når han i tillegg vokste opp på Vinderen, var ikke veien lang til Blindern.

– Jeg hadde lyst til å drive med samfunnsfag, så det å starte på statsvitenskap var et relativt planlagt valg. Dette var rett etter 70-tallet, så jeg opplevde akkurat

de siste møtene på studentersamfundet hvor forskjellige fløyer til venstre for AKP(-ml) kranget om hvem som hadde rett lesning av Marxisme. Og så kom 80-tallet som en slags brytningstid. Det var en interessant tid.

På Blindern fikk Barth Eide gode rammer og frihet til å drive med det han likte. Derfor minnes han studietiden med glede.

– Jeg trivdes kjempegodt og syntes det var veldig, veldig morsomt å gå på universitetet. Jeg likte måten å lære på, stor frihet og stort sett flinke lærere. Jeg fikk drive med det jeg likte i en trivelig ramme, og da er det en lett match å bli frelst av det.

«Det ble jo mye politikk. Men også litt band og visegrupper og sånn.»

Interessen for politikk fortsatte under studietiden, og han engasjerte seg i AUFstud. som senere ble hetende Sosialdemokratisk studentforbund (SSF). Derfor var han heller ikke et ukjent innslag i Universitas' spalter også den gangen. Blant annet var han opp-tatt av å lære lærerne å lære.

– Vi observerte at hvis man var leder i en barnehage hadde man veldig lang pedagogisk utdanning, lærer på skolen noe pedagogisk utdanning, mens lærerne på universitetet hadde ingen pedagogisk utdanning. Det er ikke nok å være Norges beste i gammel gælisk språk, du bør helst vite noe om formidling også. Men dette er vel kanskje også aktuelt i dag.

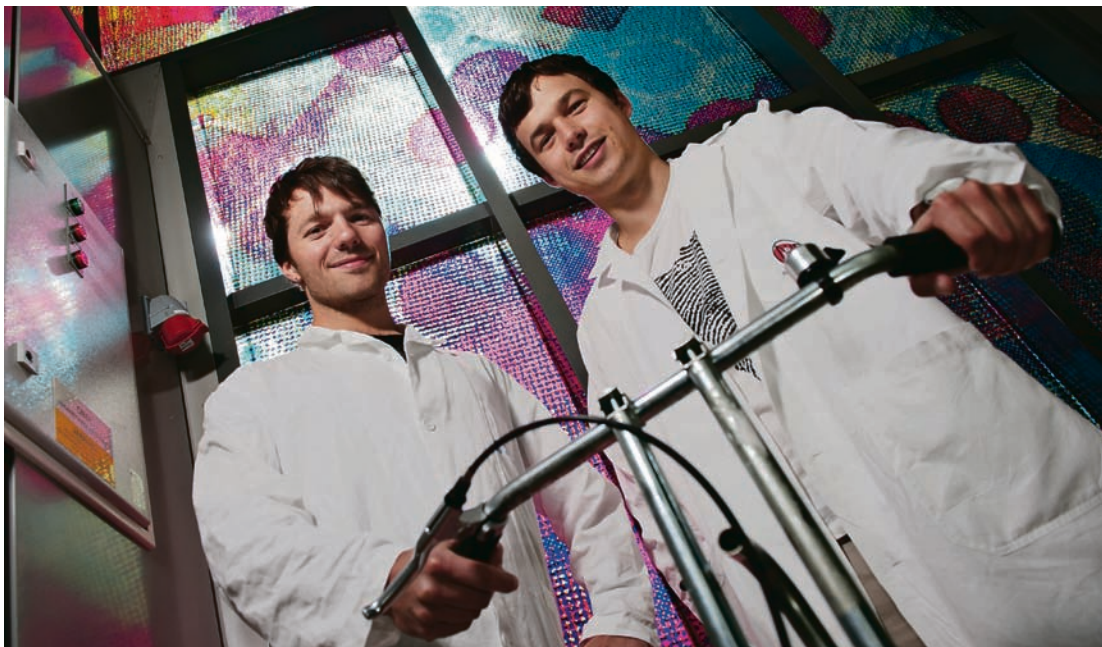
– Hva gjorde du utenom lesingen, da?

– Det ble jo mye politikk. Men også litt band og visegrupper og sånn. Det ble en livsform rundt AUF og SSF som var både sosial og politisk.

– Hva med fest?

– Ja, det var det absolutt. Det var en lystig tid med mye vin og øl. Uten å overdrive, da.

lart@universitas.no

Idealister: Leder Christoffer Ingvaldsen (t.h.) og informasjonsansvarlig Magnus Waage Hovmork (t.v.) i studentgruppa til Leger uten grenser ved UiO. De er to av de over 200 medlemmene i den nye studentgruppa.

Bistandsdrømmen

Studentgrenen til Leger uten grenser skal få Oslos medisinstudenter ut i verden.

STUDENTFORENING

tekst: Gabriel Steinsbekk

foto: Skjalg Bohmer Vold

Siden oppstart i februar 2011 har den ferske studentforeningen allerede over 200 navn på listen. Det er nesten så man lurer på hvorfor ingen har gjort dette tidligere.

– Så vidt jeg vet, er det ingen som har tatt initiativ til dette før nå. Men jeg tror interessen for humanitært arbeid alltid har ligget der hos mange medisinstudenter. Og nå får man muligheten til å vise engasjementet og interessen sin i en konkret sammenheng, sier Christoffer Ingvaldsen, medisinstudent og initiativtaker til studentforeningen til Leger uten grenser ved Universitetet i Oslo.

Studentforeningen ved UiO er den første av sitt slag i Norge. Etter svensk modell skal foreningen være en arena hvor studenter kan møte og lære av erfarne og profilerte leger i moderforeningen Leger uten grenser.

– Inspirasjonen har vi hentet fra Canada og Sverige, hvor det finnes slike grupper allerede. Vi skal blant annet arrangere et seminar hvor felpersonell fra Leger uten grenser kommer for å snakke om sine opplevelser. Planen er å avholde ett seminar hvert semester, sier Ingvaldsen.

Vil bidra utenfor seminarrommet

Men som mange bistandsorganisasjoner handler Leger uten grensers studentforening også om å bidra utenfor seminarrommet. Ingvaldsen selv var på hospitering i Kenya i 2009, der så mye

som en tredjedel av befolkningen i enkelte områder er HIV-smittet. Nå arbeider han for at foreningen skal etablere en utplasseringsordning i landet.

– Et prosjekt vi jobber mye med er å få til en utplasseringsordning i Kenya. Vi er i dialog med et sykehus der, som er interessert i å samarbeide med oss. Vi håper ordningen kommer på plass enten denne eller neste sommer, sier han.

Lite innsyn utenfor Vesten

Styreleder i Leger uten grenser, Håkon Bolkan, er positiv til studentenes initiativ.

– Det er viktig for oss å ha kanaler til medisinstudentene for å kunne fortelle om det arbeidet vi gjør, og de utfordringene som finnes i de områdene hvor vi jobber. Medisinstudenter har kanskje for lite innsyn i medisinske utfordringer i land utenfor Vesten. Dette perspektivet kan vi i Leger uten grenser bidra med, sier han.

Men selv om mange medisinstudenter kanskje kan tenke seg et engasjement i den verdensomspennende organisasjonen, er det ikke bare å melde seg på som bistandslege. Alle som jobber for Leger uten grensers hovedorganisasjon skal ha vært lege i minimum to år, og gjennomgått kurs i tropemedisin.

– Et av de temaene det ikke er så mye fokus på på medisinstudiet, er nettopp tropemedisin, sier Ingvaldsen.

– Dette er jo et område hvor Leger uten grenser har mye kompetanse, så det vil være interessant å lære mer om det for de fleste medisinstudentene ved UiO, legger han til.

Essensen er å kunne hjelpe

Drømmen om å hjelpe er altså tilstede, og en kort rekrutteringsmail til medisinstudentene ved UiO var nok til å fylle et engasjert styre.

– Jeg sendte inn en søknad og

Studentforeningen til Leger uten grenser

- Etablert i februar 2011.
- Allerede over 200 medlemmer.
- Vil holde seminarer og etablere utplasseringsavtaler for medisinsk bistand.
- Leger uten grensers mål er å gi medisinsk nødhjelp til befolkningsgruppene som er mest utsatt i forbindelse med naturkatastrofer, konflikter, epidemier, sykdommer og fattigdom.

var heldig nok til å få plass i styret, sier informasjonsansvarlig Magnus Waage Hovmork.

– Leger uten grenser er jo en anerkjent og høyt respektert organisasjon, så det er veldig spennende å være en del av arbeidet deres. Jeg tror det er en drøm for mange på medisinstudiet å få mulighet til å jobbe for dem.

– Men hvor kommer drivkraften fra? Er det ren altruisme?

– Jeg synes arbeidet er veldig givende, svarer Ingvaldsen.

– Det er jo en slags klisje at man ønsker å hjelpe andre, men det er vel det som er grunnen for engasjementet mitt. Essensen i arbeidet er å kunne hjelpe andre, det er der motivasjonen ligger.

gabriest@universitas.no

- Universitas presenterer månedlig en av Oslos studentforeninger.
- Tidligere foreninger: Bandrom på HiO (jan.) Blindern Haarn og Blæse Orchaester (feb.) og BIA Midas Cheerleaders (mar.)
- Kjenner du noen som gjør noe bra? Send mail til: kultur-redaksjonen@universitas.no

anmelderredaktør: Marie De Rosa
mtrosa@universitas.no 412 58 848

ANMELDELSER

Usminket teater

I et nakent rom står tre usminkede skuespillere. De har alle manus i hendene, og delvis leser opp, delvis spiller ut handlingen i skuespillet *Medealand*. Noen ord stokker seg og repeteres, unaturlige pauser oppstår når det blas om til neste side. Vi er vitne til en iscenesatt opplesning. Her fokuseres det på tekst, framfor regi eller scenografi. Disse rene tekstopplesningene er lavkostnadsproduksjoner som formidler dramatikk både som litteratur og teater.

Sterke kvinner med problematiske forhold til menn er sentrale i flere av Sara Stridsbergs romaner, og det er derfor ikke overraskende at hun velger å skrive et skuespill om Medea – en gresk tragedie, satt til moderne tid.

Med en nesten fraværende scenografi og regi kan publikum lukke øynene med god samvittighet. Som lytter kan man utelukke de visuelle inntrykkene og slik la seg rive med inn i det Stridsbergske univers. Det farge- sprakende språket maler bilder

TEATER

Medealand

Av: **Sara Stridsberg**

Scene: **Dramatikkens Hus**

Regi: **Oslo Internasjonale Teater**

Tid: **Tirsdag 3. mai**

som trosser teatersalens og de fysiske lovers begrensninger. Forfatterinnen drar publikum, eller lytterne, inn i Medeas sinnsforvirring. Elsker hun Jason, som har forlatt henne for en annen kvinne? Hater hun ham? Publikum er like forvirret som Medea selv.

Iscenesatte opplesninger representerer teater i usminket form. De medvirkende serverer et svært nedtonet skuespill, med de uttalte sceneangivelsene som eneste pekepinn på rollenes handlinger. Med hjelp av en svært velskrevet tekst fungerer dette. Den nøkterne formen til tross – opplesningen av *Medealand* er en svært gripende opplevelse.

Aurora Hannisdal
universitas@universitas.no

Historieløse historier

Er **Pulp Ficiton-plakaten** en del av utstillingen? Det er ikke lett å vite.

Fotoklubbens utstilling, «Historier», finner nemlig sted i bokcafeen på Chateau Neuf hvor den henger uisolert fra barens øvrige inventar.

De A4-formaterte bildene er klistret opp så umotivert at det eneste som hinter om at en utstilling finner sted, er det utprinta arket hvor det står «Historier» med Times New Roman.

Selve fotografiene, stort sett analoge, holder variert kvalitet. Høydepunktet er fotografiene til Snorre Nygren, som innehar en dybde, og uttrykker det å ligge henslengt over et biljardbord så stilistisk at det fanger mer enn et øyeblikk og lar deg tenke fortid og fremtid – ja, en historie.

Også undervannsportrettet til Heidi Bull-Gjertsen (se lite bilde) imponerer. Fortryllesen i fotografiet forsvinner derimot

FOTO

Historier

Av: **Studentenes Fotoklubb**

Hvor: **Bokcafeen, Chateau Neuf**

Når: **Fram til 21. mai**

idet du ser rett til høyre der den samme jenta er fotografert naken – en kontekstløs og motivasjonsløs nakenhet. Dermed også kjedelig.

Det er også det som er utstillingens gjennomgående problem. Man sitter igjen med følelsen av at man har sett dette før, disse kontrastfylte svart-hvittbildene som ikke evner å fange kantene av en situasjon. Jeg savner flere fotografier som utfordrer, og et helhetlig konsept. Både rent tematisk, men også ved utsillingens mangel på et eget rom og en satt atmosfære. «Historier» klarer ikke kunsten å fortelle og ender med det opp som kun «Bilder.»

Julie Nordby Egeland
julieneg@universitas.no

Lytt til Oslos studentradio på FM 99.3 eller radionova.no

Mandag

0600: Democracy Now!
0800: Frokost
0900: Studentnyhetene
0903: Skumma Kultur
1000: Studentnyhetene
1003: People Love Music
1100: Studentnyhetene
1103: A-lista
1200: Snakker ikke norsk
1900: Bra Trommis
2030: Sort Kanal
2130: Get to Know Grime
2200: Goodshit
2300: The O & Jo Show
0000: Overkill

Tirsdag

0600: Democracy Now!
0800: Frokost
0900: Studentnyhetene
0903: Skumma Kultur
1000: Studentnyhetene
1003: Ry
1030: Grenseløst
1100: Studentnyhetene
1103: Du skulle ha vært der
1200: Radio Nova Highlights

Onsdag

0600: Democracy Now!
0800: Frokost
0900: Studentnyhetene
0903: Skumma Kultur

1000: Studentnyhetene
1003: Tekstbñ-programmet
1100: Studentnyhetene
1103: UD
1130: Rabarbra
1200: Studentradiolista
1900: Kvegpels
2030: Country Barn
2100: Spillmatic
2200: Funkiga Timmen
2300: Neu
0000: Støyfoten

Torsdag

0600: Democracy Now!
0800: Frokost
0900: Studentnyhetene

0903: Skumma Kultur
1000: Studentnyhetene
1003: Nova Noir
1200: Det Fiktive Selskab

Fredag

0600: Democracy Now!
0700: Spillmatic
0800: Du skulle ha vært der
0900: Studentnyhetene
0903: Skumma Kultur
1000: Studentnyhetene
1003: Opplysningen 99.3
1100: Studentnyhetene
1103: Nyhetsfredag
1200: Radiotjenesten
1230: Skallebank

RADIO NOVA

1900: Gymtimen
2000: Nova Nedstrippa
2100: Magic Beat
2130: Nova Amor
2200: Musikk, Dans og Drama
0000: XO Hiphop

Søndag

0000: Novanatt
0800: Ry
0830: Grenseløst
0900: Det Fiktive Selskab
1000: Snakker ikke norsk
1400: Rabarbra
1430: Stang ut
1500: Sorgenfri
1600: Poplogg

Sadistiske: Pleierne og legene ved institusjonen fremstilles som perverse, sadistiske og onde.

Gjøker i opprør

Avgangsstudentene bruker klassikeren *Gjøkeredet* til å belyse sin egen kamp mot institusjonene.

I april arrangerte studentene ved påbygningsstudiet i skuespillerfag et seminar om visjoner for norsk teater. Når de i mai viser sin avgangsforestilling, er det *Gjøkeredet* med en vri. Et stykke basert på Ken Kesey's roman fra 1962 som kritiserte de daværende forholdene ved amerikanske mentalinstitusjoner. I denne oppsetningen kan skildringen av dette miljøet også ses som et bilde på de norske teaterinstitusjonene. Skal man «legge seg inn» frivillig der, eller være «gal» og prøve å livnære seg som skuespiller på en annen måte? For avgangsstudentene er dette det store spørsmålet, og det vises tydeligst i elektrosjokk-scenen, hvor samtlige skuespillere går ut av rollene sine og gjenskerer en scene som ser ut som den kunne vært tatt rett ut av et klasserom som har fått besøk av «den kulturelle skolesekken».

Men hva med publikum? I jakten på å finne en moderne samfunnsparallel, taper denne oppsetningen noe annet viktig ved stykket *Gjøkeredet*, og det er det medmenneskelige. Historien som fortelles i boken (og filmen) er en historie som opprører publikum, som forteller om stor urettferdighet og mangel på respekt for mentalpasienter. Når man her legger så sterk vekt på det samfunnskritiske, og det humoristiske ved pasientenes galskap, så forsvinner det gripende ved den opprinnelige historien. Valget om å spille storparten av stykket bak en vegg er med på å styrke det samfunnskritiske aspektet, men

TEATER

Gjøkeredet

Av: **Påbygningsstudiet i skuespillerfag, KHIO**

Regi: **Matthias Huhn**

Tid: **Torsdag 5. mai**

svekker publikumsopplevelsen. Skuespillerne taper noe dynamikk på å måtte spille omtrent hele forestillingen ut mot publikum, og ikke mot hverandre.

I moderniseringen av skuespillet har vokterne ved fløyen blitt perverse sadister i stedet for likegyldige brikker i Søster Ratcheds tyranni. Man ler mye av skuespillernes herlige tolkninger av de innlagte nevrosene, men man blir ikke fortvilet, rørt eller håpefull når Billy vil ta livet sitt eller McMurphy innser at han ikke kan reise fra sykehuset når han selv vil. Disse dramatiske episodene tones ned, selv om de kunne gjort stykket enda sterkere for publikum. Og det er synd, spesielt når man har med såpass talentfulle skuespillere å gjøre.

Disse skuespillerne kunne fått vist sitt talent bedre i en oppsetning hvor regionen lot fokuset ligge på begge aspektene, og ikke lot det ene overskygge det andre.

Spilles frem til 13. mai

Solveig Nygaard Langvad
solveni@universitas.no

Mirjam K. Sorge Folkvord, journalist

UKAS ANBEFALING

Nasjonaldagsbonanza

Den første halvtimen er du fortsatt i ørska, og det fortøner seg om et stressa håndtverkerteam har installert seg rett innenfor tinningen din. Før du skjønner at det er et korps! Det vil si – det er flere av dem enn du kan telle. Velt deg opp av senga, vreng på deg bunaden og solbrillene, så skal du se alt ordner seg. Du rekker akkurat ned

til Universitetsplassen til kl. 11.45. Der får du med deg Universitetets seksjon i barnetoget, før det er korkonsert på juss-trappa kl 13. Fra kl 14 inviterer Chateau Neuf til tombola, sekkeløp, pølse, is og alt annet en nasjonaldag krever. Om det er liv igjen i deg, er det Brosteinsball på Universitetsplassen fra symbolske klokken 18.14. Skål!

17. mai

Hvem: **UiOs**
offisielle
program

Hvor: **Rundt**
omkring

Når: **kl.**
11.45–20.11

Forstå det den som kan

Noen ganger er musikk ment for å treffe et bredt publikum – andre ganger er det stikk motsatt. Like Rats From A Sinking Ship, og deres album *We Get Along Like a House on Fire*, havner i sistnevnte kategori. Dette er utvilsomt musikk for spesielt interesserte.

Musikken er stereotypisk hardcore akkompagnert av skriking. Det er i hvert fall førsteinntrykket man får ved å legge skiva i spilleren. Åpningssporet er hardt og brutalt, og screamo-vokalen spyrr ut tekster hvor ikke bare uttalen, men også innholdet, er temmelig uforståelig. «*Friday night is just a sperm bank in disguise/non-profit gigolos and Trojan whores/storks poppin' Valium to kill the remorse*». Og beklager, men jeg forstår ingenting av dette. En gledelig overraskelse er det derfor at musikken bak den ensformige vokalen etter hvert viser seg å være variert. Det som starter som uteluk-

PLATE

We Get Along Like a House on Fire

Av: **Like Rats From A Sinking Ship**

Plateselskap: **The Perfect Hoax**

kende hardcore, skifter snart til mer seige sanger, og etter en stund dukker det til og med opp en synth. Enkelte spor, som låta «One Bird in the Hand is Worth Nothing», er til tider gode lytteropplevelser. Albumet er da også produsert av Alex Newport, som tidligere har jobbet med band som The Mars Volta. Imidlertid blir ikke det instrumentale spennende nok til å redde denne plata for en som ikke setter pris på konstante mannlige høyfrekvens-skrik. Hvis du derimot er en av dem som foretrekker skriking istedenfor sang, uforståelighet fremfor kvalitet i tekster, og variert hardcore, er dette albumet for deg.

Hallvard Østtveit Barbogen
hallvaob@universitas.no

Sjangerutro poesimix

Ikke vært på slam-poesi før, sier du? I slampoesi skal fem publikummere fungere som dommere, og poetene har vanligvis ikke lov til å bruke kostymer, rekvisitter eller musikk.

Sarah R. Osmundsen, Taro V. Cooper og Amina Sewali bryr seg ikke om dette, og synger og spiller gitar i tillegg til å røp-poesien. Uheldigvis er det ingen dommere som gir dem minuspoeng for det heller. Med tekster om forførelseriske menn på trikken, dopjag på Oslo S og sjåvinistisk pulerap, minner trioen mest om en kjip, kvasi-sosialrealistisk satsing fra NRKs ungdomsavdeling.

Det modne publikummet er som kommunepolitikere som besøker en ungdomsklubb og ser breakdance for første gang.

Derfor er det fint å høre ringreven Torgeir Rebolledo Pedersen fremføre sine ettertenksomme og underfundige dikt kun med sin lydbokvenn-lige stemme. Norgesmesteren i

LYRIKK

Slam-poesi

Av: **Interkulturell Markering, Høgskolen i Oslo**

Scene: **Fyrhuset**

Tid: **Torsdag 5. mai**

slampoesi i 2005 forteller blant annet om far/sønn-relasjoner, og avslutter med et erotisk dikt fra sin siste diktsamling *Erfaring og forsvinning*.

Om fra Pedersen til kveldens siste poet, Bertrand Besigye (se lite bilde), går vi fra det nære til det spektakulære. Besigye er kjent for fysiske, intense og vitale dikt. De tre diktene om Usain Bolt, Cecilia Brækhus og vektløfteren Ruth Kasirye fremføres som om Besigye kun har ett døgn igjen å leve, og hans eneste ønske er å forandre publikum med sin innlevelse og energi.

Med litt strammere regi og slampoesi «etter boka», er dette et konsept for flere enn trauste litteraturvitere og lingvister.

Hans J. Skjong
hansksj@universitas.no

Eirik Omvik, journalist

UKAS ADVARSEL

Nasjonalistisk vanvidd

Vi er de rikeste, peneste og smarteste i hele universet, og dette bør feires. Men hvorfor i all verdens land og rike starte så tidlig? Grunnloven ble vedtatt 16. mai, noe de færreste vet, men allikevel feires det til gagns. 17. mai svingte Kongen pennen, og det bør også feires. Allikevel har vi hele dagen på oss. Kl. 08.00 skal UiO-rektor Ottersen be-

kranse Bjørnstjerne Bjørnsons grav. En halvtime senere skal professor Bernt Hagtvet bekranse graven til grunnlovsfaren Christian Magnus Falsen. Kl. 09.00 finner jaggu meg nok en bekransning sted. Gjesp. Bekrans meg her og bekrans meg der. Det er absolutt ingen grunn til å stå opp tidlig for å følge UiOs søvndyssende start på 17. mai.

KULTURKALENDER

onsdag 11. mai

Foredrag: Lunsj med Thomas tar denne gangen for seg Hylland Eriksens egen bok, *Søppel*. I Norge kaster vi i dag ti ganger så mye som for 50 år siden. Hylland Eriksen spør i denne boka blant annet om hva som gir tingene verdi, og hvordan avfall blir forvandlet til ressurser. I dag utsettes vi dessuten for nye typer søppel: informasjonssøppel, søppelpost og søppel-tv – hvorfor er forsøplingen av hjerner et voksende miljøproblem?
Blindern, Akademika. Kl. 12.15.

Konsert: Syns du opera er spennende? Da må du få med deg dette: studentene på årsstudium og bachelor ved Opera-høgskolen viser sin vårproduksjon med utdrag fra verker av Rossini, Poulenc, Donizetti og Weber. Mektig, dramatisk og helt gratis!
KHiO, Scene 3, Scenekunstbygget. Kl. 19.00.

torsdag 12. mai

Paneldebatt: Interessert i sosiale medier? Ta turen når Norsk Senter for Menneskerettigheter og UiO inviterer til paneldebatt i tilknytning til Oslo Freedom Forum 2011. Debatten søker å belyse ulike mediers rolle i arbeidet for å fremme beskyttelse av menneskerettighetene, med spesiell vekt på nye, nettbaserte sosiale medier.
Urbygningen UiO, Gamle festsal. Kl. 17.15–19.00.

Quiz: LeP studentforening arrangerer årets siste quiz (!) og tema denne gang er «Verden rundt». Det vil bli spørsmål om alt fra historie og geografi til kultur og trivia. Som vanlig blir det kakeservering i pausen. Hurra!
Blindern, Kjeller'n Helga Engs hus. Kl. 19.00

Film: Cinema Neuf satser på norsk film denne uken, og viser Edith Carlmars *Døden er et kjærtegn* fra 1949. En film noir om utroskap, med handling lagt til Oslo, og regissert av Norges første kvinnelige regissør. Ikke lite kontroversielt da den kom ut, og fortsatt en spennende film!
Chateau Neuf, Lillesalen. Kl. 19.00. Pris: 40/60 (medl./ikke medl.)

Konsert: Det avholdes to klassekonserter ved NMH denne kvelden, en for klaverklassen og en for klarinettklassen. Händel, Beethoven, Grieg og Liszt eller Mozart, Stravinsky, Weber og Françaix? Det er opp til deg, men uansett blir det nok en fryd for øret.
NMH, Levinsalen (klaver) og Lindemansalen (klarinet). Kl. 19.30/19.00.

Konsert: Under konseptet Smalt Som Faen presenterer Konserthforeningen Betong den Oslo-baserte duoen Cloud-builder. Ulf Holbrook og Arne Borgen spiller minimalistisk, eksperimentell live- elektronika med solide doser improvisasjon. Smalt? Som faen.
Chateau Neuf, Betong. Kl. 21.00. Pris: 30/50 (medl./ikke medl.)

fredag 13. mai

Foredrag: Akademisk Vorpel tar denne uken for seg et russisk litterært storverk. Mikhail Bulgakovs *Mesteren og Margarita* regnes som en av de viktigste romanene i russisk litteratur, og foredraget holdes av UiT-professor, forfatter og oversetter Erik Egeberg.
Chateau Neuf, Biblioteket. Kl. 19.00.

Konsert: Er du en sucker for death metal og/eller metalcore, så må du ta turen til Betong denne fredagen. Svenske Amon Amarth gir deg blytung melodisk death metal og amerikanske The Black Dahlia Murder sørger for moshpits og intens, kompromissløs aggresjon.
Chateau Neuf, Betong. Kl. 21.00. Pris: 200/250 (medl./ikke medl.)

Utekino: Det er lite som er så magisk som utekino på Løkka, og ettersom det bare arrangeres to ganger i året så gjelder det å få det med seg når man kan. Denne gangen er det *Gadjo Dilo* som vises, en forrykende fransk film om romanifolket. På toppen av det hele er det gratis – men husk varme klær!
Schous plass, Deichmannske bibliotek. Kl. 22.00.

lørdag 14. mai

Festival: World Fair Trade Day går av stabelen med konserter, kåseri, appeller, foredrag og mer. Vær med på festen og hør konserter av Einar Stray, Cuckoo, Autonomia og flere mens du drikker Fair Trade-kaffe og gaffer i deg Mafi.
Friends Fair Trade, Storgata 36B. Kl. 13.00–23.00.

Grand Prix: Er du litt lei av MGP i sitt tradisjonelle format? Lyst til å prøve en ny vri på sangkonkurransen? Modulert Grand Prix er et konsept som går ut på at en rekke artister gis to låter hver som de mikser direkte ut til publikum live og samstemt med tv-sendingene. Resultatet er ekstremt variert og garantert underholdende!
Sukkerbiten, kl. 19.30. Pris: 100

søndag 15. mai

Utstilling: MFAPS viser utstillingen «Å ikke være der (...)» med arbeider av Andrea Bakketun, Kirsten L. Astrup, Mona Sjø Leirkjær og Sara Sølberg. Om du er en kunstentusiast er jo dette en perfekt søndagsaktivitet, og dessuten utstillingens siste dag!
MFAPS, Malmøgata 5. Kl. 12.00–16.00.

Konsert: Hvilken setting er vel mer perfekt for litt klassisk musikk enn en søndag i mai? Mastergradsstudent og fiolinist Diana Moisejenkaite spiller stykker av Strauss, Saint-Saëns, Halvorsen og Schuman, akkompagnert av Tor Espen Aspaas på klaver.
NMH, Levinsalen. Kl. 18.00.

mandag 16. mai

Festival: Den København-baserte festivalen Distortion tar en svipptur innom Berlin, Oslo og Malmö i sin jakt

på festivalpublikum, og denne dagen er turen kommet til Oslo. Festivalen har hovedkvarter på Blå, men sprer seg ut i byens gater i en gedigen kjempfest.
Blå, Brenneriveien 9C. Kl. 14.00–05.00.

tirsdag 17. mai

Flaggdag: Nasjonaldagen må feires, men kanskje du har lyst på noe annet enn is, pølser og sekkeløp? Her er en liten oversikt over alternative 17. mai-feiringer:

Nasjonaldag: Tenk at nå er dagen her som vi har lengtet etter, ja, den dagen er vi glad i, du og jeg...

Festival: Tradisjonen tro arrangerer SOS Rasisme 17. mai-feiring for alle i Kubaparken. Dette er faktisk landets største antirasistiske kulturarrangement, med et årlig besøk på opptil 15 000 mennesker. Det er også mulig å melde seg frivillig som aktivist under arrangementet, så kan du hjelpe til å arrangere 17. mai for alle!
Kubaparken, Grünerløkka. 15.00–21.00.

Konsert: French Fries omtales som Paris' nattelivs next big thing, og har lyst til å feire nasjonaldagen med deg. Den perfekte avslutningen på en lang nasjonaldag? Ja, det tror jeg.
Blå, Brenneriveien 9C. Kl. 21.00. Pris: 100

Konsert: The Funky Hot Grits, et sideprosjekt til Jaga Jazzist med Jarle Bernhoft på vokal, fyrer opp 17. mai-kvelden med 70-talls soul og funk. Garantert god stemning og danseglade folk!
Cafe Mono, Pløens gate 4. Kl. 22.00. Pris: 200

Rockabilly: Mange utesteder holder åpne på 17. mai, og det er fullt av folk på alle Oslos mest populære barer. Om du er lysten på god, gammel rock'n'roll så kan du ta turen til Ryes og danse deg svett blant flamingoer og pin-up-damer.
Ryes, Olaf Ryes plass. Kl. 22.00–03.00.

Konsert: Den australske søsken-duoen Angus & Julia Stone spiller på Rockefeller på nasjonaldagen og det betyr bare en ting: Potensielt årets beste konsert. På grunn av datoen er det mange billetter igjen, så løp og kjøp! Dette blir garantert magisk.
Rockefeller, Mariboes gate. Kl. 21.00. Pris: 250

VTs hemmelige oppskrift

Slik lager du medierøre:

- 1 kg siktet hvetemel
- 1 pose sukker
- 1 pose hasselnøtter

Du tar en passe stor bolle, ta så rennafart og kjør melet oppi bollen. Ja, det er klart at ikke alt melet kommer med, men vi vil ikke ha mel som har uflaks. Så kaster du sukkeret over skulderen og håper at du treffer. Til slutt tar du en sprettert og skyter hasselnøttene i bollen, og litt på noen tilfeldig forbipasserende. La stå varmt og trekkfullt noen dager før du elter det sammen til en forferdelig uhåndterlig masse. Til slutt trækker du den gjennom en gammel kvern og steker kaka på 300 grader i fem minutter.

Dagens til fem kroner?

Vår alles kjære kantinedirektør Alain Crème Brulee skal nå opprette burgersjappe, suklerspinnkafé og sushirestaurant. Prisene vil være svindyre, og han ønsker på denne måten å tjene inn nok penger til å kunne subsidiere dagens middag til fem kroner.

– Jeg er litt som Robin Hood, tar fra de rike studentene og gir til de fattige, sier han til ad notam, og rir av

gårde på sin hvite hest for å utjevne de økonomiske forskjellene i verden.

Krever luksuslesesaler

Eksamenstid betyr ikke bare fulle lesesaler, men også PR-kåte studentpolitikere. Forrige uke skrev Universitas om Studentforeningen ved Handelshøyskolen BI Oslo (SBIO/SPYiO) som vil ha kveldsåpent bibliotek. Biblioteket stenger klokken 21 på hverdager.

– Vel, det er ikke så sexy, men vi prøver likevel. Kan du få med at vi vil åpne Stortinget for kresne BI-studenter? Det er forsideamat!

Digitale kompendier FTW

Debatten om obligatorisk digitalt pensum ruller og går, og nå er Kopinor-sjef Yngve Slettholm endelig kommet på banen. Han prøver å forsvare tvangstrøya fra digitalmonsteret Kopinor, men har ingen forklaring på hvorfor studentene skal bli tvunget til å betale for løsningen.

– Vi utvikler et nettbasert, bla bla bla, sektorens behov, blablabla, sammensatte undervisningsprodukter, bla bla bla, fleksible digitale formater, mumler han til ad notam.

Medierøre: Bake kake søte, dyppe Nystrand i fløte.

BI krever: Leseplass på Stortinget.

Reaksjonært valg: Valgdiktator og leder for studentparlamentet ved Høgskolen i Oslo, Daniel Massie, tar ikke avstand fra en hundre år gammel valgmetode. Han ønsker også flere distriktsrepresentanter velkommen, gjerne fra Grong, Gvarv, Gokkvik og Gokknes.

Massiansk nostalgivalg

Valgprofessor Bernt Aardal mener valget til det foreløpige studentparlamentet ved Høgskolen i Oslo og Akershus (HiOA) minner om valg før 1919. Vi spør studentleder Daniel Massie.

– Aardal trekker paralleller til valgordningene i nasjonens spede begynnelse. Dere har ikke vurdert å innskrenke kvinners rett til å stemme, kanskje? Hva med å knytte den opp mot kjærestens inntekt?

– Nei, nei. 10 av 18 HiO-delegater var kvinner, og de skal selvfølgelig få stemme.

– Bondeparagrafen tilsa at 2/3 av representantene måtte være fra distriktene. Har HiOA tenkt i lignende baner og vurdert å kvotere inn utkantrissner og annet landsens pakk?

– Jeg kommer jo fra Bergen, og nestlederen er fra Trondheim, men vi har vel ikke noe utpreget mål om dette.

– Før 1919 og etter allmenn stemmerett ble innført, hadde kun de over 25 år stemmerett. Dere har jo tydeligvis latt dere inspirere av fordums valgskikker, men blir det ikke et problem når 80% av studentene er for unge til å stemme?

– Høgskolen i Akershus hadde jo fått flertall med alle de gamle studentene de har. Men det er jo latterlig å utestenge studenter fra å kunne stemme.

– I 1884 måtte mannlige byborgere ha en inntekt på over 800 kr for å kunne stemme – vurderer dere å hindre fattiglusstudenter i å stemme?

– Dette har jeg ikke hørt noe om. Alle studenter skal stemme selv om de er fattige, gravide, har annerledes hudfarge, eller andre ting.

– Personer som gikk på fattigkassa fikk ikke stemmerett før i 1919. Vil dere hindre Lånekasse-studenter i å stemme?

– Nå syns jeg du stiller litt rare spørsmål. Dette vil jeg ha en grundig sitatsjekk på.

– Funger dårlig. Har deadline om en halvtime. Vil du vurdere din stilling?

– Ahh, for en ære! Dette har jeg ventet på. Hvis jeg ikke svarer og tværer ut, må du skrive en firesiders Vi spør?

– Eh, nei.

– Åja. Jeg skal over i en ny stilling snart, så jeg tror ikke det blir relevant.

hansjskj@universitas.no

HINT: Den godeste Alain Cle-rambault, leder for studentkafene, lokker med billigere mat, blant annet på grunn av et nytt bakeri på campus. Vi tviler, men håper og venter på svar i postkassen til filip.roshauw@gmail.com

FORRIGE UKES LØSNING VAR: «Siste innsjutt nå». Det hadde blant annet Eirik og Geir skjont, mens Anders Vindegg på sin side kan ta seg et torvtak.

1. Hvor mange poeng fikk Alexander Rybak i Eurovision Song Contest i 2009?
2. Og hvor mange poeng fikk Haldor Lægrend i 2001?
3. Hvilket år deltok Jahn Teigen med «Mil etter mil»?
4. Hvilket afrikansk land har deltatt i konkurransen?
5. I hvilket land er Stella Mwangi født?
6. Hva heter artisten bak det tyske bidraget «Wadde hadde dudde da» i 2000?
7. Når ble konkurransen arrangert første gang?
8. Og hvilke syv land deltok den gangen?
9. Hvem vant den første nordiske Melodi Grand Prix Junior-finalen i 2002?
10. Og hva het den norske hip hop-gruppa som deltok samme år?

MGP: Hvor godt kjenner du musikken?

1. 387
2. Tre
3. 1978
4. Maroko
5. Kenya
6. Stefan Raab
7. 1956
8. Belgia, Frankrike, Italia, Luxembourg
9. Nederland, Sveits og Tyskland
10. Danske Razz, med låta «Kickflipper»
11. To små kare